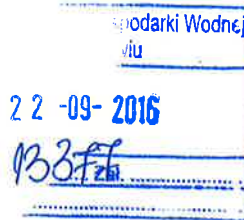

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

Warszawa, dnia 15 września 2016 r.

DLI.III.6621.90.2015.PK.16
NK: 137199/16

Koordinator postępowań
administracyjnych

oryginał ..... *DT ITW Aick*
kopie .....

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23, z późn. zm.), zwanej dalej „kpa”, oraz art. 11 ust. 1 w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 966, ze zm.), zwanej dalej „specustawą przeciwpowodziową”, po rozpatrzeniu odwołań Fundacji Greenmind z siedzibą w Warszawie oraz Fundacji WWF Polska z siedzibą w Warszawie od decyzji Wojewody Dolnośląskiego Nr 8/15 z dnia 28 kwietnia 2015 r., znak: IF.AB.7840.2.15.2013.JT2, o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych pn.: „Stopień Brzeg Dolny – roboty remontowo-modernizacyjne na stopniu – Etap II”,

I. **Uchylam** w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 1, w wierszu 22 licząc od dołu strony, zapis:

„i nadaję niniejszej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności”,

i orzekam w tym zakresie, poprzez dodanie, na stronie 6, po zapisie znajdującym się w wierszu 17, licząc od dołu strony, nowego zapisu:

„XI. Określenie terminu wydania nieruchomości i rygor natychmiastowej wykonalności

Działając na podstawie art. 24 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych, określami termin wydania nieruchomości na 30 dzień od dnia, w którym decyzja o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji stała się ostateczna.

Jednocześnie, działając na podstawie art. 25 ust. 1 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych, nadaję niniejszej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Wobec powyższego, decyzja niniejsza uprawnia do faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie i rozpoczęcia robót budowlanych w rozumieniu przepisów ustawy Prawo budowlane.”.

II. **Uchylam** w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, tabelę 1 znajdującą się na stronie 2, w pkt II dotyczącym określenia linii rozgraniczających teren inwestycji – w zakresie pozycji nr 5, dotyczącej działki o nr ew. 40/5, z obrębu 0007 Głoska,

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia, nowego zapisu:

5	Głoska	2	40/5	40/10	0,1461	Skarb Państwa w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego – Lasy Państwowe Nadleśnictwo Miękinia

III. Uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 5, zapis stanowiący dotychczasową treść punktu VIII dotyczącego trwałego zarządu,

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia, zapisu stanowiącego nową treść punktu VIII:

„VIII. Trwały zarząd

Na podstawie art. 38a ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, przeznaczona pod inwestycję działka o nr ew. 40/10 (powstała z podziału działki o nr ew. 40/5), z obrębu 0007 Głoska, stanowiąca własność Skarbu Państwa, zarządzana przez Państwowe Gospodarstwo Leśne – Lasy Państwowe Nadleśnictwo Miękinia, stanie się nieodpłatnie, z mocy prawa, przedmiotem trwałego zarządu ustanowionego na rzecz Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu z dniem, w którym decyzja o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych stanie się ostateczna. Ustanowienie trwałego zarządu stwierdza wojewoda w drodze odrębnej decyzji, która stanowi podstawę wpisu do księgi wieczystej”.

IV. Uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się w na stronie 3, w wierszu od 15 do 16, licząc od dołu strony, zapis:

„Zachowano wlot od wschodu ze zbiornika stopnia do starorzecza na części działki nr 167/2, AM-1, obr. Księginice.”

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia, nowego zapisu:

„Zachowano wlot łączący od wschodu zbiornik wodny (część działki nr 167/2, obręb Księginice), stanowiący siedlisko 3150 – starorzecza i naturalne zbiorniki wodne, z wodami Odry.

Przedmiotowa decyzja o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych została wydana z uwzględnieniem warunków realizacji przedsięwzięcia określonych w:

- decyzji Wójta Gminy Miękinia z dnia 6 października 2010 r., znak: KIRO.7624-D.Ś./10/2010/08, ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej, oraz
- postanowieniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 23 kwietnia 2015 r., znak: WOOS.4242.10.2014.ŁCK.16, uzgadniającym realizację przedsięwzięcia i określającym warunki jego realizacji.

Stwierdzam konieczność wykonania kompensacji przyrodniczej, w zakresie określonym w pkt VI ww. decyzji Wójta Gminy Miękinia z dnia 6 października 2010 r., znak: KIRO.7624-D.Ś./10/2010/08, ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej.

Ponadto, nakładam obowiązek monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w zakresie określonym w pkt VII ww. decyzji Wójta Gminy Miękinia z dnia 6 października 2010 r., znak: KIRO.7624-D.Ś./10/2010/08, ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej.”.

V. Uchylam zaskarżoną decyzję w zakresie, w jakim zatwierdza jako załącznik nr 3:

- Tom I – Projekt Zagospodarowania Terenu Inwestycji – Etap II (załącznik nr 3.1), będący częścią projektu budowlanego,
- Tom V – Projekt Przebudowy Przepławki dla Ryb (załącznik nr 3.2), będący częścią projektu budowlanego,

i orzekam w tym zakresie, poprzez zatwierdzenie w projekcie budowlanym:

- Tomu I – Projekt Zagospodarowania Terenu - Etap II Inwestycji, będącego częścią projektu budowlanego, który stanowi załącznik nr 1 do niniejszej decyzji,

– Tomu V – Projekt Przebudowy Przepławki dla Ryb, będącego częścią projektu budowlanego, który stanowi załącznik nr 2 do niniejszej decyzji.

VI. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 21 listopada 2013 r. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu, zwany dalej „*inwestorem*”, reprezentowany przez Pana Wojciecha Skowyrskiego, wystąpił do Wojewody Dolnośląskiego o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji przeciwpowodziowej pn.: „Stopień Brzeg Dolny – roboty remontowo-modernizacyjne na stopniu. Remont i modernizacja śluzy wraz z awanportami, przebudowa przepławki dla ryb – obiekty ETAPU II inwestycji”. *Inwestor* wniósł także o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności oraz przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej w zakresie przepławki dla ryb.

Pismami z dnia 9 stycznia 2014 r., z dnia 17 stycznia 2014 r. oraz z dnia 5 września 2014 r. *inwestor* dokonał korekty ww. wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie ww. wniosku, Wojewoda Dolnośląski wydał w dniu 28 kwietnia 2015 r. decyzję nr 8/15, znak: IF.AB.7840.2.15.2013.JT2, o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych pn.: „Stopień Brzeg Dolny – roboty remontowo-modernizacyjne na stopniu – Etap II”, zwaną dalej „*decyzją Wojewody Dolnośląskiego*”, nadając jej jednocześnie rygor natychmiastowej wykonalności.

Od *decyzji Wojewody Dolnośląskiego* odwołania do Ministra Infrastruktury i Rozwoju, za pośrednictwem organu pierwszej instancji, wniosły Fundacja Greenmind z siedzibą w Warszawie [data nadania pisma w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2012 r., poz. 1529, ze zm.), zwanej dalej „*ustawą Prawo pocztowe*”, 25 maja 2015 r.] oraz Fundacja WWF Polska z siedzibą w Warszawie (data nadania pisma w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu *ustawy Prawo pocztowe* – 25 maja 2015 r.).

W odwołaniu z dnia 25 maja 2015 r. Fundacja Greenmind z siedzibą w Warszawie zaskarżyła *decyzję Wojewody Dolnośląskiego* w całości i wniosła o jej uchylenie w całości oraz o przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia, celem przeprowadzenia prawidłowego postępowania z udziałem społeczeństwa w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz uzupełnienia postępowania dowodowego w części dotyczącej zapewnienia prawidłowej dwukierunkowej wędrówki ryb i minogów przez stopień, zgodnie z decyzją Wójta Gminy Miękinia z dnia 6 października 2010 r., znak: KIRO.7624-D.Ś./10/2010/08, określającą środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pn. Stopień Brzeg Dolny – roboty remontowo-modernizacyjne na stopniu, zwaną dalej „*decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*”.

Skarżąca organizacja ekologiczna, na podstawie art. 135 *kpa*, wniosła również o „bezwzględne zniesienie rygoru natychmiastowej wykonalności zaskarżonej decyzji”.

Na podstawie art. 142 *kpa* Fundacja Greenmind z siedzibą w Warszawie zaskarżyła także postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 23 kwietnia 2015 r., znak: WOOŚ.4242.10.2014.ŁCK.16, zwane dalej „*postanowieniem uzgadniającym*”, w sprawie uzgodnienia realizacji przedsięwzięcia i określenia warunków koniecznych do uwzględnienia na etapie budowy i eksploatacji inwestycji wnosząc, aby przed wydaniem *postanowienia uzgadniającego* Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu rozpatrzył wszystkie materiały dowodowe będące w dyspozycji organu, a nie tylko te dostarczone przez *inwestora*.

Fundacja Greenmind z siedzibą w Warszawie zarzuciła *decyzji Wojewody Dolnośląskiego* naruszenie:

1. art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 353), zwanej dalej „*ustawą o udostępnianiu*”

informacji o środowisku i jego ochronie", z uwagi na brak w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko analizy wariantów urządzeń służących migracji ryb i minogów (punkt 5) oraz rysunków ocenianych rozwiązań (punkt 13), co uniemożliwia pełną ocenę oddziaływań zaproponowanych rozwiązań,

2. art. 33 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, z uwagi na wady obwieszczenia Wojewody Dolnośląskiego z dnia 13 marca 2015 r. o postępowaniu z udziałem społeczeństwa w ramach oceny oddziaływania na środowisko, tj. brak wskazania siedziby Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu, jako miejsca wyłożenia części dokumentacji sprawy oraz adresu, w tym adresu poczty elektronicznej, pod którym można było składać uwagi,
3. art. 10 § 1 kpa, z uwagi na niezawiadomienie stron o zebraniu całości materiału dowodowego i uniemożliwienie tym samym stronom wypowiedzenia się co do zgromadzonych dowodów w sprawie przed wydaniem decyzji,
4. art. 108 kpa, z uwagi na brak przesłanek uzasadniających nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, gdyż ważny interes społeczny i gospodarczy, o którym mowa w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji nie znajduje potwierdzenia w rzeczywistości, skoro od wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do złożenia wniosku o wydanie pozwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowej minęły aż 3 lata, to sprawa nie może być pilna, jak twierdzi inwestor. Zdaniem skarżącej organizacji ekologicznej nieprzystąpienie natychmiast do realizacji przedsięwzięcia nie stanowi zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzkiego, nie grozi gospodarstwu narodowemu ciężkimi stratami, nie naruszy też innego interesu społecznego, ani interesu strony.

Zarówno decyzji Wojewody Dolnośląskiego oraz postanowieniu uzgadniającemu Fundacja Greenmind z siedzibą w Warszawie zarzuciła naruszenie art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i art. 107 § 3 kpa, z uwagi na niezbranie całości materiału niezbędnego do obiektywnego rozpatrzenia sprawy, a w szczególności nieuwzględnienie ekspertyz, którymi dysponował organ uzgadniający oraz publikacji naukowych, wytycznych i podręczników dotyczących urządzeń służących migracji ryb i minogów, czego konsekwencją jest przyjęcie wadliwych rozwiązań, które nie zapewniają efektywnej migracji ryb i minogów w dół i w górę rzeki.

Powyższe stanowi, zdaniem skarżącej organizacji ekologicznej, naruszenie warunków określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w zakresie zapewnienia migracji wszystkich ryb i minogów w dół rzeki, prawidłowej lokalizacji wejścia do przepławki od wody dolnej i zapewnienia odpowiedniego prądu wabiącego.

W odwołaniu z dnia 25 maja 2015 r. Fundacja WWF Polska z siedzibą w Warszawie wniosła o:

1. wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji Wojewody Dolnośląskiego, na podstawie art. 135 kpa,
2. przeprowadzenia dowodu z dokumentu: Engel J., Wierzbicki M. 2014. „Ocena projektu przebudowy przepławki na stopniu wodnym Brzeg Dolny pod kątem udroźnienia stopnia dla migracji ryb i minogów. Słońsk, maszynopis, pp. 19”,
3. uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia, celem:
  - przeprowadzenia prawidłowego postępowania z udziałem społeczeństwa w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko,
  - przeprowadzenia prawidłowego postępowania dowodowego przez organ prowadzący postępowanie główne, jak i organ uzgadniający, w tym zgromadzenia dowodów w celu oceny możliwości dwukierunkowej wędrówki ryb i minogów przez stopień, zgodnie z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach.

Fundacja ta, na podstawie art. 142 kpa, zaskarżyła jednocześnie postanowienie uzgadniające.

Skarżąca organizacja ekologiczna decyzji Wojewody Dolnośląskiego zarzuciła naruszenie:

1. art. 33 ust. 1 pkt 5 i 7 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, poprzez nieprawidłowe wskazanie miejsca położenia niezbędnej dokumentacji sprawy, oraz

niepowiadomienie społeczeństwa o miejscu (adresie) możliwego składania uwag, w tym adresie e-mail do składania uwag drogą elektroniczną,

2. art. 10 § 1 *kpa*, poprzez niemożliwienie stronom postępowania wypowiedzenia się co do zebranych materiałów przed wydaniem decyzji,
3. art. 7, art. 77 § 1 i art. 107 § 3 *kpa*, poprzez niezbranie całości materiału niezbędnego do rozpatrzenia sprawy, w szczególności w zakresie dokumentów dotyczących zapewnienia prawidłowej dwukierunkowej wędrówki ryb i minogów przez stopień zgodnie z warunkami *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*,
4. art. 66 ust. 1 pkt 5 i 13 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, ze względu na braki raportu: brak rzeczywistej analizy wariantowej inwestycji oraz niezawarcie w raporcie rysunków, rzutów i przekrojów dotyczących poszczególnych rozwiązań, w szczególności dotyczących możliwości migracji ryb,
5. art. 92 w zw. z art. 93 ust. 1 pkt 2 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, poprzez niezawarcie w zaskarżonej decyzji wszystkich warunków, na jakich realizację przedsięwzięcia uzgodnił w *postanowieniu uzgadniającym* Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu.

Natomiast *postanowieniu uzgadniającemu* Fundacja WWF Polska z siedzibą w Warszawie zarzuciła naruszenie art. 7, art. 77 § 1 i art. 107 § 3 *kpa*, poprzez nieprzeprowadzenie z urzędu dowodów z dokumentów znajdujących się w dyspozycji tego organu, podważających, w ocenie skarżącej fundacji, zapewnienia *inwestora* o możliwości dwukierunkowej wędrówki ryb i minogów przez stopień.

Uzasadniając wniosek o wstrzymanie natychmiastowego wykonania zaskarżonej *decyzji Wojewody Dolnośląskiego* Fundacja WWF Polska z siedzibą w Warszawie podniosła, że ze względu na wadliwe zaprojektowanie inwestycji jej realizacja nie umożliwi rybnom skutecznej migracji, a więc przedsięwzięcie nie będzie służyć celowi dla którego jest w znacznej mierze realizowane. W takiej sytuacji utrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności, według skarżącej organizacji ekologicznej, nie jest celowe. Skarżąca organizacja ekologiczna zaznaczyła ponadto, że w jej ocenie zaskarżona *decyzja Wojewody Dolnośląskiego* obarczona jest poważnymi wadami prawnymi, co wskazuje na znaczące prawdopodobieństwo jej uchylecia w postępowaniu odwoławczym, a z tego powodu nie jest zasadne rozpoczynanie budowy przepławki, która najprawdopodobniej będzie musiała być przeprojektowana. Powyższa argumentacja – w ocenie Fundacji WWF Polska z siedzibą w Warszawie – w dostatecznym stopniu uzasadnia potrzebę wstrzymania natychmiastowego wykonania zaskarżonej decyzji.

W uzasadnieniu zarzutów odwołania Fundacja WWF Polska z siedzibą w Warszawie wskazała, że Wojewoda Dolnośląski obwieszczeniem z dnia 3 lutego 2015 r. zawiadomił, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu przeprowadził ponowną ocenę oddziaływania na środowisko przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej, a także poinformował o możliwości zapoznania się z dokumentacją i składania uwag i wniosków. Skarżąca organizacja ekologiczna wskazała, iż zwróciła organowi I instancji uwagę na niezgodność obwieszczenia z art. 33 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, gdyż w obwieszczeniu nie określono miejsca, w którym jest wyłożona do wglądu dokumentacja sprawy i gdzie można tę dokumentację przeglądać, nie podano też adresu, pod który należy przysyłać uwagi na piśmie, ani adresu poczty elektronicznej, pod który można wysyłać uwagi drogą elektroniczną, a ponadto błędnie informowano, że ponowna ocena oddziaływania inwestycji na środowisko została już przeprowadzona, podczas gdy zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu jest niezbędnym elementem oceny oddziaływania inwestycji na środowisko.

Skarżąca organizacja ekologiczna wskazała, iż Wojewoda Dolnośląski nie odpowiedział na jej pismo, ale zgodnie z jej uwagami zamieścił ponowne obwieszczenie z dnia 13 marca 2015 r., w którym zawiadomił, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu prowadzi ponowną ocenę oddziaływania na środowisko inwestycji pn.: „Stopień Brzeg Dolny - roboty remontowo-modernizacyjne na stopniu - Etap II”, a dokumentacja jest dostępna do wglądu w siedzibie Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu, przy Pl. Powstańców Warszawy 1, w Wydziale infrastruktury, w pokoju nr 2112.

W opinii skarżącej organizacji ekologicznej również ponowne obwieszczenie nie spełniało wymagań określonych w art. 33 ust. 1 pkt 5 i 7 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*,

bowiem część dokumentacji sprawy znajdowała się w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu, a nie pod wskazanym w obwieszczeniu adresem, co uniemożliwiało społeczeństwu zapoznanie się z niezbędną dokumentacją sprawy i stanowi naruszenie art. 33 ust. 1 pkt 5 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie. Ponadto, jak wskazała skarżąca organizacja ekologiczna, w ponownym obwieszczeniu nie wskazano miejsca (adresu), pod jaki należało składać uwagi i wnioski, w szczególności nie podano adresu poczty elektronicznej, uniemożliwiając składanie uwag elektronicznie i utrudniając składanie uwag pisemnie, co stanowi naruszenie art. 33 ust. 1 pkt 7 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie.

Skarżąca organizacja ekologiczna podkreśliła, iż w piśmie do Wojewody Dolnośląskiego wskazywała na powyższe uchybienie przy pierwotnym obwieszczeniu, a pomimo to organ I ponowił błąd w drugim obwieszczeniu. W opinii skarżącej organizacji ekologicznej, powyższe działanie organu I instancji podważa zaufanie obywateli do władzy publicznej (narusza art. 8 kpa), i poważnie utrudniło udział społeczeństwa w postępowaniu.

Fundacja WWF Polska z siedzibą w Warszawie podniosła również, iż Wojewoda Dolnośląski przed wydaniem zaskarżonej decyzji nie zawiadomił stron o zebraniu materiału dowodowego i możliwości zapoznania się z nim. Skarżąca organizacja ekologiczna podniosła, iż wysyłając w dniu 28 kwietnia 2015 r. uwagi i wnioski, nie mogła wiedzieć, że nie zostaną one rozpatrzone w toku postępowania, tym bardziej, że *postanowienie uzgadniające* wpłynęło do jej siedziby dopiero 5 maja 2015 r. W opinii skarżącej organizacji ekologicznej, brak zawiadomienia stron o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w postępowaniu materiałem dowodowym stanowi naruszenie art. 10 § 1 kpa, które to naruszenie spowodowało, że jej uwagi nie zostały rozpoznane, zaś zgłoszone w tym piśmie wnioski o przeprowadzenie dowodów z dokumentów – 3 opinii dotyczących migracji ryb przez stopień oraz 7 pozycji naukowych potwierdzających stawianą przez skarżącą organizację ekologiczną tezę o niezapewnieniu przez stopień możliwości migracji organizmów wodnych – nie zostały przeprowadzone. Powyższe naruszenie – w opinii skarżącej organizacji ekologicznej – istotnie wpłynęło na wynik sprawy.

Ponadto, zdaniem skarżącej organizacji ekologicznej, Wojewoda Dolnośląski wydał zaskarżoną decyzję opierając ją na *postanowieniu uzgadniającym*, które nie uwzględniało całości materiału dowodowego, będącego w dyspozycji organu, bowiem zaproponowane przez *inwestora* rozwiązania służące migracji ryb przez stopień znalazły odzwierciedlenie w *decyzji Wojewody Dolnośląskiego*, pomimo tego, że były obciążone bardzo poważnymi wadami, na które wskazywano już na etapie postępowania w sprawie wydania *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*.

Fundacja WWF Polska z siedzibą w Warszawie zaznaczyła, że *decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach* podlegała uzgodnieniu w zakresie warunków realizacji przedsięwzięcia z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska we Wrocławiu i z tego względu organ ten był w posiadaniu dwóch ekspertyz, dostarczonych przez skarżącą organizację ekologiczną, jako stroną w tamtym postępowaniu, poprzedzającym wydanie zaskarżonej *decyzji Wojewody Dolnośląskiego*.

Skarżąca organizacja ekologiczna wskazała, że pomimo posiadania przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu ww. ekspertyz, organ ten nie uwzględnił tych dokumentów w ramach postępowania dowodowego, chociaż podważały one zapewnienia wnioskodawcy (*inwestora*) w zakresie możliwości prawidłowej dwukierunkowej wędrówki ryb i minogów przez stopień.

Zdaniem tej Fundacji proponowane przez *inwestora* rozwiązania projektowe zostały ponownie ocenione przez nią w roku 2014, a wyniki tej oceny zawarte w ekspertyzie Engel J., Wierzbicki M. 2014. Ocena projektu przebudowy przepławki na stopniu wodnym Brzeg Dolny pod kątem udroźnienia stopnia dla migracji ryb i minogów. Słońsk, maszynopis, pp. 19, zostały przekazane autorom raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w maju 2014 r. (przed jego złożeniem), natomiast Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska we Wrocławiu - w sierpniu 2014 r. Fundacja WWF Polska z siedzibą w Warszawie podniosła, iż przekazanie dokumentów do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu odbyło się drogą mailową do osoby prowadzącej sprawę.

Wobec powyższego, według skarżącej organizacji ekologicznej, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu był w posiadaniu kolejnych dokumentów, które miały istotny walor dowodowy w zakresie oceny możliwości migracji ryb i minogów przez stopień, jednak materiałów tych nie

wykorzystał ani nie ocenił w ramach postępowania dowodowego, gdyż brak w tym zakresie jakichkolwiek rozważań w uzasadnieniu zaskarżonego *postanowienia uzgadniającego*.

Do odwołania Fundacja WWF Polska z siedzibą w Warszawie załącza ww. dowód, wnosząc o jego przeprowadzenie na okoliczność nieskuteczności przyjętych rozwiązań projektowych w zakresie migracji ryb i minogów przez stopień. W opinii skarżącej organizacji ekologicznej, obowiązek umożliwienia skutecznej (a nie pozornej, więc również dwukierunkowej) migracji ryb przez stopień nakłada wprost art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r., poz. 469, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą Prawo wodne*”, a także wynika on z przepisów nakładających konieczność osiągnięcia celów środowiskowych zawartych w Planie gospodarowania wodami (cele środowiskowe wymienia art. 38d *ustawy Prawo wodne*).

Zdaniem skarżącej organizacji ekologicznej sporządzony przez *inwestora* raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie mógł być podstawą wydania *postanowienia uzgadniającego*, a w konsekwencji również zaskarżonej *decyzji Wojewody Dolnośląskiego*, gdyż nie spełniał on wymagań określonych w art. 66 ust. 1 pkt 13 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, bowiem nie zawierał rysunków, rzutów i przekrojów dotyczących poszczególnych rozwiązań, w szczególności dotyczących możliwości migracji ryb, a także nie spełniał wymagań określonych art. 66 ust. 1 pkt 5 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, z uwagi na brak rzeczywistej analizy wariantowej.

Fundacja WWF Polska z siedzibą w Warszawie wskazała ponadto, że warunki jakie w swoim *postanowieniu uzgadniającym* zawarł Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu nie zostały w całości transponowane do zaskarżonej *decyzji Wojewody Dolnośląskiego*, gdyż w zaskarżonej *decyzji* brak jest warunku zawartego w pkt I ppkt 4 *postanowienia uzgadniającego*. Skarżąca organizacja ekologiczna podniosła, iż *postanowienie uzgadniające* zgodnie z art. 92 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, wiąże organ wydający *decyzję* o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych.

Wobec powyższego – w opinii skarżącej organizacji ekologicznej – Wojewoda Dolnośląski winien był zawrzeć odpowiedni warunek w *decyzji Wojewody Dolnośląskiego* w ramach punktu dotyczącego wymogów w zakresie ochrony środowiska, co wynika także z art. 93 ust. 1 pkt 2 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*. Zaniedbując powyższy obowiązek – według skarżącej organizacji ekologicznej – organ I instancji naruszył powołane przepisy *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, czyniąc *decyzję Wojewody Dolnośląskiego* wadliwą. Jednocześnie, według skarżącej organizacji ekologicznej, organ I instancji nie odniósł się do warunku *postanowienia uzgadniającego* nakazującego wylot (wyloty) wody z przepławki skierować pod kątem nie przekraczającym 45 stopni do kierunku nurtu.

Wyżej opisane odwołania wniesiono w terminie.

Po rozpatrzeniu wniesionych odwołań, uwzględniając fakt, iż obecnie właściwym w przedmiotowej sprawie – stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Budownictwa (Dz. U. z 2015 r., poz. 1907, ze zm.) – jest Minister Infrastruktury i Budownictwa, stwierdzono, co następuje.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych *decyzji* organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 *kpa*. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając *decyzję*, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów *kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

W trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego Minister Infrastruktury i Budownictwa (wcześniej postępowanie odwoławcze prowadził Minister Infrastruktury i Rozwoju) rozpatrzył ponownie

wniosek *inwestora* o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Wojewodę Dolnośląskiego, w tym zbadał poprawność postępowania organu I instancji oraz poprawność wydanej przez niego *decyzji Wojewody Dolnośląskiego*, jak również rozpoznał zarzuty podniesione w odwołaniach.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 *specustawy przeciwpowodziowej*, do wniosku załączono charakterystykę inwestycji określającą rodzaj budowli przeciwpowodziowej oraz jej lokalizację i parametry techniczne.

Ponadto, do wniosku załączono 4 arkusze mapy w skali 1:1000, na której przedstawiono projektowany obszar inwestycji z zaznaczeniem podziału geodezyjnego nieruchomości oraz terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu, a także wskazano części nieruchomości będących częścią inwestycji, na której nie będą prowadzone roboty budowlane.

Dla terenu planowanej inwestycji nie zostały opracowane mapy zagrożenia powodziowego, mapy ryzyka powodziowego, ani plany zarządzania ryzykiem powodziowym, w związku z czym nie jest wymagana analiza, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 *specustawy przeciwpowodziowej*.

Do wniosku *inwestor* załączył ponadto mapę zawierającą projekt podziału nieruchomości oraz określił zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu.

Inwestor, zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 7 *specustawy przeciwpowodziowej*, uzyskał następujące opinie:

- Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych we Wrocławiu z dnia 28 kwietnia 2015 r., znak: ZS.2210.33.2015,
- Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 12 maja 2010 r., znak: WZA-HSK/DG-415-1121/2010/4100/, uzupełnioną pismami z dnia 10 czerwca 2010 r., znak: WZA-MP-DG-415-3333/09/10 oraz z dnia 18 stycznia 2011 r., znak: WZN-DG-415-05/11,
- Zarządu Województwa Dolnośląskiego, stanowiącą załącznik do uchwały Nr 275/IV/11 z dnia 14 lutego 2011 r.,
- Burmistrza Brzegu Dolnego z dnia 26 stycznia 2011 r., znak: AU.600.01.2011.JŁ,
- Dolnośląskiego Komendanta Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej z dnia 22 grudnia 2010 r., znak: WZ-5560/111-2/10.

Planowana inwestycja zlokalizowana jest poza obszarami, którym został nadany status uzdrowiska albo status obszaru ochrony uzdrowiskowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 651 i 742), poza pasem technicznym i ochronnym morskich portów i przystani morskich, poza terenami górniczymi oraz poza obszarem parku narodowego lub jego otuliny, na terenie inwestycji nie występuje infrastruktura kolejowa, drogi publiczne ani nieruchomości, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2010 r. Nr 33, poz. 179), co powoduje, że w przedmiotowej sprawie nie są wymagane opinie ministra właściwego do spraw zdrowia, dyrektora właściwego urzędu morskiego, właściwego organu nadzoru górniczego, dyrektora parku narodowego, właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej oraz drogowej oraz ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

Biorąc pod uwagę, że inwestorem zamierzonego przedsięwzięcia jest Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu nie jest również wymagana opinia dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej.

Ponadto, zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 7 lit. h *specustawy przeciwpowodziowej*, *inwestor* zwrócił się pismem z dnia 18 stycznia 2011 r., znak: TH-2/870/PW/5/2011, złożonym w Starostwie Powiatowym w Wołowie w dniu 20 stycznia 2011 r., pismem z dnia 18 stycznia 2011 r., znak: TH-2/870/PW/6/2011, złożonym w Starostwie Powiatowym w Środzie Śląskiej w dniu 20 stycznia 2011 r. oraz pismem z dnia 18 stycznia 2011 r., znak: TH-2/870/PW/4/2011, złożonym w Urzędzie Gminy Miękinia w dniu 20 stycznia 2011 r., o wydanie opinii dla przedsięwzięcia pn.: „Stopień Brzeg Dolny – roboty remontowo-modernizacyjne na stopniu”. Niewydanie opinii w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku w tej sprawie, zgodnie z treścią art. 6 ust. 2 *specustawy przeciwpowodziowej*, uznano za brak zastrzeżeń Zarządu Powiatu Wołowskiego, Zarządu Powiatu Średzkiego i Wójta Gminy Miękinia do wniosku o pozwolenie na realizację przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 8 i 9 *specustawy przeciwpowodziowej* do wniosku *inwestor* dołączył również wymagane decyzje administracyjne:

- decyzję Marszałka Województwa Dolnośląskiego z dnia 31 grudnia 2010 r., znak: DM-W.I.6223-100/10, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych w ramach realizacji omawianej inwestycji przeciwpowodziowej,
- decyzję Marszałka Województwa Dolnośląskiego z dnia 19 sierpnia 2013 r., znak: DOW-W-I.7322.16.2013.RS udzielającą pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie przebudowy istniejącej przeplawki komorowo-szczelinowej Stopnia Brzeg Dolny,
- *decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach.*

Do wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych *inwestor* dołączył projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 290), zwanej dalej „*ustawą Prawo budowlane*”. Zgodnie z art. 20 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane* do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Analizując złożony przez *inwestora* wniosek o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowej organ odwoławczy uznał, że zawiera on elementy wskazane w art. 6 *specustawy przeciwpowodziowej*.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Dolnośląskiego postępowanie o wydanie decyzji o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu drugiej instancji Wojewoda Dolnośląski prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie do składania wniosków, uwag i wyjaśnień, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Wojewoda Dolnośląski, stosownie do treści art. 7 ust. 1 *specustawy przeciwpowodziowej*, pismem z dnia 21 stycznia 2014 r., znak: IF-AB.7840.2.15.2013.JT2, zawiadomił o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych *inwestora* oraz właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie tej decyzji, wysyłając zawiadomienia na adresy wskazane w katastrze nieruchomości.

Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczeń:

- w Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim we Wrocławiu w dniach od 22 stycznia do 6 lutego 2014 r.,
- w Urzędzie Miejskim w Brzegu Dolnym w dniach od 27 stycznia do 11 lutego 2014 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w dniach od 28 stycznia do 12 lutego 2014 r.,
- w Urzędzie Gminy Miękinia w dniach od 29 stycznia do 13 lutego 2014 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie.

W przedmiotowym obwieszczeniu organ pierwszej instancji poinformował strony o miejscu, gdzie strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z dokumentacją dotyczącą inwestycji oraz o możliwości składania uwag i wniosków. Powyższe potwierdza zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Z uwagi na nałożony w *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach* obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko w zakresie rozwiązań projektowych umożliwiających migrację ryb, minogów oraz innych zwierząt wodnych (przeplawka) oraz z uwagi na wniosek *inwestora* o przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko w zakresie przeplawki, działając na podstawie art. 89 *ustawy*

o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, pismem z dnia 21 stycznia 2014 r., znak: IF-AB.7840.2.15.2013.JT2, Wojewoda Dolnośląski zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia przeciwpowodziowego.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, działając na podstawie art. 90 ust. 2 pkt 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, pismem z dnia 28 stycznia 2015 r., znak: WOOŚ.4242.10.2013.ŁCK.14, zwrócił się do Wojewody Dolnośląskiego o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w sprawie przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia przeciwpowodziowego w trybie art. 33-36 i art. 38 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie.

Spełniając powyższy obowiązek, Wojewoda Dolnośląski poinformował o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz składania uwag i wniosków.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu postanowieniem uzgadniającym uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia i określił warunki jego realizacji.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Dolnośląski wydał w dniu 28 kwietnia 2015 r. decyzję Nr 8/15 o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych. Nadając przedmiotowej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności Wojewoda Dolnośląski podzielił argumenty przedstawione przez inwestora.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 specustawy przeciwpowodziowej, Wojewoda Dolnośląski doręczył decyzję Wojewody Dolnośląskiego wnioskodawcy oraz zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg inwestycji, na stronie internetowej tych gmin, a także w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające obwieszczenie o wydaniu przedmiotowej decyzji:

- w Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim we Wrocławiu w dniach od 29 kwietnia do 14 maja 2015 r.
- w Urzędzie Gminy Miękinia w dniach od 7 do 22 maja 2015 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
- w Urzędzie Miejskim w Brzegu Dolnym w dniach od 4 do 18 maja 2015 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w dniach od 23 września do 9 października 2015 r.,
- we wrocławskim wydaniu Gazety Wyborczej z dnia 5 maja 2015 r.

Dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją Wojewody Dolnośląskiego organ pierwszej instancji poinformował o wydaniu decyzji także w drodze zawiadomień wysłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości.

W zawiadomieniach oraz w obwieszczeniu zamieszczono, zgodnie z art. 10 ust. 6 specustawy przeciwpowodziowej, informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Analizując decyzję Wojewody Dolnośląskiego organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie zaznaczyć należy, iż kontrolowana decyzja czyni zadość wymogom określonym w art. 9 specustawy przeciwpowodziowej, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie.

Decyzja zawiera określenie linii rozgraniczających teren inwestycji (mapa w skali 1:1000 stanowiąca część graficzną projektu zagospodarowania terenu). Decyzja zawiera także zatwierdzenie podziału nieruchomości (mapa z projektem podziału jest załącznikiem nr 2, stanowiącym integralną część decyzji Wojewody Dolnośląskiego).

W decyzji Wojewody Dolnośląskiego ustalono ponadto warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska i warunki określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, choć wymagania te nie

zostały określone w sposób do końca prawidłowy, o czym będzie mowa w dalszej części niniejszej decyzji.

Decyzja Wojewody Dolnośląskiego zawiera również warunki wynikające z potrzeb ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa, a także wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich.

W *decyzji Wojewody Dolnośląskiego* określono także nieruchomości, będące częścią inwestycji, niezbędne do jej funkcjonowania, które nie stają się własnością Skarbu Państwa, ale wobec których trwale ogranicza się sposób korzystania. Ponadto, na mocy *decyzji Wojewody Dolnośląskiego* zatwierdzono projekt budowlany, który stanowi integralną część zaskarżonej decyzji jako załącznik nr 3.

Po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym organ II instancji stwierdził jednak, iż wydana decyzja wymaga dokonania korekty merytoryczno-reformacyjnej we wskazanym niżej zakresie.

Należy zauważyć, iż przepisy art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* umożliwiają organowi odwoławczemu korektę zaskarżonej decyzji przez jej uchylenie i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy.

Analizując *decyzję Wojewody Dolnośląskiego* pod kątem spełnienia warunku określonego w art. 24 *specustawy przeciwpowodziowej* organ odwoławczy stwierdził, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji nie zawiera terminu wydania nieruchomości albo wydania nieruchomości i opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń.

Wskazać należy, iż użyte przez prawodawcę w art. 24 *specustawy przeciwpowodziowej*, sformułowanie, iż „decyzja o pozwoleniu na realizację inwestycji określa termin odpowiednio wydania nieruchomości albo wydania nieruchomości i opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń” oznacza, iż wskazanie terminu, o którym mowa w tym przepisie jest obligatoryjne.

Jakkolwiek wykonanie decyzji z rygorem natychmiastowej wykonalności i następnie uzyskanie przez decyzję waloru ostateczności nie cofa skutków faktycznych wykonania tej decyzji w czasie obowiązywania rygoru natychmiastowej wykonalności, to w przypadku nieobjęcia nieruchomości w posiadanie przez *inwestora* przed uzyskaniem przez decyzję waloru ostateczności, konieczne staje się rozstrzygnięcie w przedmiocie określenia terminu wydania nieruchomości niezbędnych dla realizacji inwestycji.

Oprócz zwrotu „decyzja (...) określa termin”, użytego przez ustawodawcę w art. 24 *specustawy przeciwpowodziowej*, o obowiązku jego zawarcia w decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych przesądza również brzmienie art. 25 ust. 4 i 5 *specustawy przeciwpowodziowej*. Przepisy te wskazują bowiem na pewne skutki (brak obowiązku oraz obowiązek) dla inwestora oraz osoby, której wskazano lokal zamienny, wiążąc je z „upływem terminu, o którym mowa w art. 24” *specustawy przeciwpowodziowej*.

W myśl bowiem art. 25 ust. 4 *specustawy przeciwpowodziowej*, jeżeli faktyczne objęcie w posiadanie nieruchomości następuje po upływie terminu, o którym mowa w art. 24 *specustawy przeciwpowodziowej*, inwestor nie ma obowiązku do wskazania lokalu zamiennego. Stosownie zaś do treści art. 25 ust. 5 *specustawy przeciwpowodziowej*, osoba, której wskazano lokal zamienny, jest obowiązana do opróżnienia dotychczas zajmowanego lokalu najpóźniej w dniu upływu terminu, o którym mowa w art. 24 *specustawy przeciwpowodziowej*.

W przedmiotowej sprawie, w przypadku nieobjęcia nieruchomości w posiadanie przez *inwestora* przed wydaniem ostatecznej decyzji przez organ II instancji, zastosowanie znajdzie termin określony w niniejszej decyzji, zgodnie z art. 24 *specustawy przeciwpowodziowej*.

Wskazać również w tym miejscu należy, iż ustawodawca pozostawił uznaniu organu orzekającego w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych określenie terminu, o którym mowa w art. 24 *specustawy przeciwpowodziowej*, inaczej niż ma to miejsce w przypadku analogicznego przepisu zawartego w ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 2031), gdzie ustawodawca wskazał, iż termin wydania

nieruchomości nie może być krótszy niż 120 dni do dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna.

Tym samym, w ocenie organu odwoławczego wyznaczony w niniejszej decyzji termin wydania nieruchomości na 30 dzień od dnia, w którym decyzja o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji stała się ostateczna, stanowi zarówno gwarancję ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, jak również jest zgodny z głównym celem *specustawy przeciwpowodziowej*, jakim jest sprawna realizacja inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych.

Analizując decyzję Wojewody Dolnośląskiego organ odwoławczy stwierdził również, iż w rozstrzygnięciu organu pierwszej instancji wskazano, że działka o nr ew. 40/5, z obrębu 0007 Głóska, stanowi własność Skarbu Państwa i znajduje się w trwałym zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego – Lasy Państwowe Nadleśnictwo Miękinia, podczas gdy z zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, w tym przesłanego przy piśmie inwestora z dnia 4 sierpnia 2015 r., znak: TH/870/PW/9/2015, wypisu z rejestru gruntów wynika, że działka ta znajduje się w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego – Lasy Państwowe Nadleśnictwo Miękinia, a nie w trwałym zarządzie jak błędnie wskazał organ I instancji.

Zgodnie z art. 4 ust 1 i 3 ustawy z dnia z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2015 r., poz. 2100, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o lasach”, lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa zarządza Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, które w ramach sprawowanego zarządu prowadzi gospodarkę leśną, gospodaruje gruntami i innymi nieruchomościami oraz ruchomościami związanymi z gospodarką leśną, a także prowadzi ewidencję majątku Skarbu Państwa oraz ustala jego wartość. Powierzenie zarządu lasami Skarbu Państwa Lasom Państwowym nastąpiło więc z mocy prawa. Zarząd ten jest formą gospodarowania lasami pozostającymi w faktycznym, fizycznym władaniu Lasów Państwowych, które – jako państwowa jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej – czynią to z mocy ustawy, reprezentując w ten sposób Skarb Państwa (art. 4 ust. 1 i 3 oraz art. 32 ust. 1 ustawy o lasach). Jednocześnie zarząd, o którym mowa w ustawie o lasach, nie jest tożsamy z trwałym zarządem, o którym mowa w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 kwietnia 2011 r., sygn. akt I OSK 1016/10, Lex nr 1080847, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 maja 2013 r., sygn. akt III SA/Wa 2321/12, Lex nr 1315762).

Analizując zaskarżoną decyzję Wojewody Dolnośląskiego organ odwoławczy zwrócił również uwagę, iż w punkcie VIII tej decyzji wskazana została nieruchomość stanowiąca własność Skarbu Państwa, którą inwestor otrzyma w trwały zarząd, z dniem w którym decyzja stanie się ostateczna. Organ pierwszej instancji wskazał przy tym, że podstawę ustanowienia trwałego zarządu stanowią przepisy art. 27 ust. 1 i 2 *specustawy przeciwpowodziowej*, natomiast jako nieruchomość, w stosunku do której inwestor uzyska trwały zarząd oznaczona została działka o nr ew. 40/10 (powstała z podziału działki o nr ew. 40/5), z obrębu 0007 Głóska.

Działka o nr ew. 40/5 stanowi las będący własnością Skarbu Państwa w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe Nadleśnictwo Miękinia.

Powołane w decyzji Wojewody Dolnośląskiego przepisy art. 27 *specustawy przeciwpowodziowej* stanowią, że inwestor będący jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej otrzymuje z mocy prawa, nieodpłatnie, w trwały zarząd nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa, z dniem, w którym decyzja o pozwoleniu na realizację inwestycji, dotycząca tych nieruchomości, stała się ostateczna. Ustanowienie trwałego zarządu stwierdza właściwy wojewoda w drodze decyzji, która stanowi podstawę wpisu do księgi wieczystej oraz katastru nieruchomości.

Wskazać jednakże należy, iż w zakresie ustanowienia na rzecz inwestora przedsięwzięcia przeciwpowodziowego trwałego zarządu w przypadku nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa, zarządzanych przez Lasy Państwowe, zastosowanie znajdują przepisy art. 38a ust. 1 – 3 w zw. z art. 38a ust. 4 pkt 2 ustawy o lasach, jako przepisy szczególne w stosunku do art. 27 *specustawy przeciwpowodziowej*.

Zgodnie z ww. przepisami ustawy o lasach nieruchomości przeznaczone na drogi krajowe, stanowiące własność Skarbu Państwa, zarządzane przez Lasy Państwowe, stają się nieodpłatnie, z mocy prawa, przedmiotem trwałego zarządu ustanowionego na rzecz Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad

z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji drogi krajowej stała się ostateczna. Ustanowienie trwałego zarządu stwierdza starosta w drodze decyzji, która stanowi podstawę wpisu do księgi wieczystej. Stosownie zaś do art. 28a ust. 4 pkt 2 *ustawy o lasach* przepisy te stosuje się odpowiednio do nieruchomości objętej decyzją o pozwoleniu na realizację inwestycji w rozumieniu przepisów *specustawy przeciwpowodziowej* wydaną na rzecz podmiotu, o którym mowa w art. 2 pkt 2 tej ustawy z tym, że ustanowienie trwałego zarządu stwierdza wojewoda w drodze decyzji.

W konsekwencji należało uznać, że w *decyzji Wojewody Dolnośląskiego* błędnie wskazana została podstawa prawna ustanowienia trwałego zarządu.

Analizując dalej zaskarżoną *decyzję Wojewody Dolnośląskiego* organ odwoławczy stwierdził, iż zaskarżona decyzja nie spełnia wymogów określonych w art. 93 ust. 3 pkt 1 i 2 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*.

Zgodnie z art. 9 pkt 2 i 7 *specustawy przeciwpowodziowej* decyzja o pozwoleniu na realizację inwestycji zawiera warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa, a także warunki określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl art. 82 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określa się m.in. warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich.

Zgadnie z art. 86 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 tej ustawy. W art. 92 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* określono, że postanowienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia wiążą organ wydający jedną z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 tej ustawy.

Stosownie zaś do art. 93 ust. 1 pkt 1 i 2 *ustawy o udostępnianiu informacji i jego ochronie* właściwy organ wydaje decyzję o pozwoleniu na realizację inwestycji przeciwpowodziowej, uwzględniając warunki realizacji przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1 tej ustawy.

W myśl natomiast art. 93 ust. 3 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* w decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 tej ustawy, właściwy organ, w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika taka potrzeba – stwierdza konieczność wykonania kompensacji przyrodniczej oraz nakłada obowiązek zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zauważyć należy, iż w pkt VI *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*, organ środowiskowy stwierdził konieczność wykonania kompensacji przyrodniczej, natomiast w pkt VII *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*, organ środowiskowy nałożył obowiązek monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Wobec powyższego, koniecznym było zawarcie w zaskarżonej decyzji zapisów dotyczących konieczności wykonania kompensacji przyrodniczej i nałożenia obowiązku monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Bezpośrednim bowiem efektem uwzględnienia warunków wynikających z oceny wpływu przedsięwzięcia na środowisko są fakultatywnie nakładane w decyzjach z art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* obowiązki wskazane w art. 93 ust. 2 tej ustawy lub wynikające z ust. 3 tego przepisu obowiązki o charakterze obligatoryjnym.

Ponadto, analizując materiał dowodowy zakończony wydaniem *decyzji Wojewody Dolnośląskiego* organ odwoławczy stwierdził niezgodność projektu budowlanego z *postanowieniem uzgadniającym*, w zakresie dotyczącym możliwość kształtowania spadku przepławki na długości komór za pomocą zwiększenia warstwy otoczków lub wylewki z betonu niezbrojonego.

W przedmiotowym postępowaniu w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych została przeprowadzona ponowna ocena oddziaływania na środowisko, która zakończyła się *postanowieniem uzgadniającym*.

Zgodnie z ww. art. 92 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* postanowienie wydane po ponownym przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wiąże organ właściwy do wydania m.in. decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w rozumieniu przepisów *specustawy przeciwpowodziowej*.

Wydanie postanowienia w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia wiąże organ wydający decyzję o pozwoleniu na realizację inwestycji przeciwpowodziowej w zakresie kwestii środowiskowych i praktycznie tę decyzję kształtuje. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w treści art. 35 ust. 1 pkt 1 *ustawy Prawo budowlane*, który nakazuje organowi administracji architektoniczno-budowlanej badanie zgodności projektu budowlanego m.in. z wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*. Użycie zwrotu "w szczególności" oraz uwzględnienie treści ww. art. 92 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* nakazuje dokonanie powyższego badania również w odniesieniu do postanowienia, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ww. ustawy (por. M. Górski. Procedura oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięć jako element procedury administracyjnej. Ochrona środowiska - Prawo i polityka z 2009 r. Nr 2 (56), str. 16- 17, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 lutego 2012 r., sygn. akt II OSK 2544/11, Lex nr 1138181).

W związku z powyższym, organ rozstrzygający w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych związany jest ustaleniami postanowienia uzgadniającego warunki realizacji przedmiotowej inwestycji, wydanego po przeprowadzeniu ponownej oceny oddziaływania inwestycji na środowisko. Zatem organ bada, zgodnie z art. 35 ust. 1 pkt 1 *ustawy Prawo budowlane* w zw. z art. 13 ust. 1 *specustawy przeciwpowodziowej*, czy inwestor spełnił wszystkie wymagania przewidziane w postanowieniu uzgadniającym i decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W niniejszej sprawie, po dokonaniu takiej kontroli, organ odwoławczy stwierdził, że w projekcie budowlanym przebudowy przepławki (Tom V strona 16) dopuszczono możliwość kształtowania spadku przepławki na długości komór za pomocą zwiększenia grubości warstwy otoczków lub wylewki z betonu niezbrojonego. Natomiast w raporcie o oddziaływaniu inwestycji na środowisko z 2014 r. (tom II, strona 50) – będącym podstawą wydania *postanowienia uzgadniającego* – nadanie spadku na poszczególnych komorach ograniczono już tylko do betonu niezbrojonego.

Zauważyć należy, iż w piśmie z dnia 12 maja 2016 r., znak: TH/870/PW/3/2016, *inwestor* sam stwierdził, iż w raporcie o oddziaływaniu inwestycji na środowisko (który powstał po projekcie budowlanym) zrezygnowano z możliwości kształtowania spadku w dnie komory za pomocą narzutu po uwagach organizacji ekologicznych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, należy stwierdzić, że istniała niezgodność projektu budowlanego z *postanowieniem uzgadniającym*. Projekt budowlany przedmiotowej inwestycji może wyłącznie zawierać rozwiązania zgodnie z *postanowieniem uzgadniającym*, czyli możliwość kształtowania spadku przepławki na długości komór może odbywać się tylko za pomocą wylewki z betonu niezbrojonego i nie może zawierać informacji o możliwości kształtowania spadku w dnie komory za pomocą zwiększenia grubości warstwy otoczków.

Co więcej, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2012 r., poz. 462, z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego*”, na stronie tytułowej projektu budowlanego należy zamieścić nazwę, adres obiektu budowlanego oraz jednostkę ewidencyjną, obręb i numery działek ewidencyjnych, na których obiekt jest usytuowany.

Natomiast w zestawieniu działek objętych inwestycją zawartym w projekcie zagospodarowania terenu, stanowiącym załącznik nr 3.1 do *decyzji Wojewody Dolnośląskiego* pominięta została działka o nr ew.

40/5, z obręb 0007 Głoska, gmina Miękinia, mimo że jej część objęta została liniami rozgraniczających teren inwestycji.

Wobec powyższego, w piśmie z dnia 23 maja 2016 r., znak: DLI.III.6621.90.2015.PK.12, organ odwoławczy wezwał *inwestora* do dostarczenia dokumentacji projektowej, tj. 4 egzemplarzy projektu budowlanego w zakresie projektu zagospodarowania terenu, w tym wykazu działek oraz projektu architektoniczno-budowlanego, uwzględniającej:

- możliwość kształtowania spadku przepławki na długości komór tylko za pomocą wylewki z betonu niezbrojonego,
- wskazanie na stronie tytułowej w zestawieniu działek objętych inwestycją działki o nr ew. 40/5, z obręb 0007 Głoska, gmina Miękinia.

Przy piśmie z dnia 12 lipca 2016 r., znak: TH/870/PW/5/2016, *inwestor* przesłał żądane dokumenty.

Konsekwencją przedstawionego powyżej stanowiska oraz wskazanych działań są zmiany dokonane przez organ odwoławczy, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, szczegółowo określone w punktach I-V niniejszej decyzji.

I tak w pkt I niniejszej decyzji, Minister Infrastruktury i Budownictwa wprowadził do zaskarżonej decyzji zapis określający termin wydania nieruchomości objętej zakresem tej decyzji przy jednoczesnym uwzględnieniu wniosku *inwestora* o nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności.

W punkcie II niniejszej decyzji, Minister Infrastruktury i Budownictwa uchylił zaskarżoną *decyzję Wojewody Dolnośląskiego* w części, w jakiej wskazywała ona, że działka nr ew. 40/5, z obręb 0007 Głoska, znajduje się w trwałym zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego – Lasy Państwowe Nadleśnictwo Miękinia oraz orzekł w tym zakresie co do istoty sprawy wskazując na rzeczywistą formę władania ww. nieruchomością Skarbu Państwa przez ten podmiot.

Dokonana przez organ odwoławczy – w pkt III niniejszej decyzji - korekta *decyzji Wojewody Dolnośląskiego* dotyczyła zmiany w zakresie wskazania podstawy prawnej ustanowienia na rzecz Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu trwałego zarządu w odniesieniu do działki o nr ew. 40/10 (powstała z podziału działki o nr ew. 40/5), z obręb 0007 Głoska. Korekta *decyzji Wojewody Dolnośląskiego* dokonana przez organ odwoławczy w pkt III niniejszej decyzji uwzględnia również okoliczność, iż przedmiotowa działka stanowiąca własność Skarbu Państwa znajduje się w zarządzie, a nie trwałym zarządzie Lasów Państwowych.

W pkt IV niniejszej decyzji organ odwoławczy dokonał odpowiednich zmian w pkt III *decyzji Wojewody Dolnośląskiego* odnośnie warunków wynikających z potrzeb ochrony środowiska, a także warunków określonych w *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*, uwzględniających wymogi określone w art. 93 ust. 3 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*.

Organ odwoławczy zatwierdził ponadto zamienną dokumentację projektową zgodną z *postanowieniem uzgadniającym*, w zakresie możliwość kształtowania spadku przepławki na długości komór tylko za pomocą wylewki z betonu niezbrojonego oraz wskazanie na stronie tytułowej w zestawieniu działek objętych inwestycją działki o nr ew. 40/5, z obręb 0007 Głoska, gmina Miękinia. Zmiany te zostały szczegółowo określone w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji (pkt V).

Organ odwoławczy dokonując powyższych rozstrzygnięć uznał, że nie naruszają one zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *kpa*, ponieważ zasadniczym rozstrzygnięciem *decyzji Wojewody Dolnośląskiego* było ustalenie przebiegu linii rozgraniczających teren i zatwierdzenie podziału nieruchomości, a te pozostają zgodne z wnioskiem *inwestora* oraz z decyzją organu pierwszej instancji.

Badając zgodność z prawem pozostałej części zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom *specustawy przeciwpowodziowej* oraz że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji poza częścią uchyloną i ustaloną w punktach I - V niniejszej decyzji.

Odnosząc się zaś do zarzutów podniesionych przez Fundację Greenmind z siedzibą w Warszawie i Fundację WWF Polska z siedzibą w Warszawie, organ odwoławczy stwierdził, co następuje.

Odnosnie wspólnego zarzutu Fundacji Greenmind z siedzibą w Warszawie i Fundacji WWF Polska z siedzibą w Warszawie dotyczącego naruszenia art. 33 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, poprzez nieprawidłowe wskazanie miejsca położenia niezbędnej dokumentacji sprawy, brak wskazania siedziby Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu, jako miejsca wyłożenia części dokumentacji sprawy oraz niepowiadomienie społeczeństwa o miejscu (adresie) możliwego składania uwag, w tym adresie poczty elektronicznej do składania uwag drogą elektroniczną, organ odwoławczy zważył, co następuje.

W myśl art. 90 ust. 2 pkt 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* przed wydaniem postanowienia w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska występuje do organu właściwego do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 lub 18 tej ustawy, o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w trybie art. 33-36 i art. 38 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 pkt 5 i 7 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* przed wydaniem i zmianą decyzji wymagających udziału społeczeństwa organ właściwy do wydania decyzji, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informacje o możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu oraz o sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 21-dniowy termin ich składania.

Wojewoda Dolnośląski obwieszczeniem z dnia 3 lutego 2015 r. zawiadomił, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu przeprowadził ponowną ocenę oddziaływania na środowisko przedmiotowej inwestycji, a także poinformował o możliwości zapoznania się z dokumentacją i składania uwag i wniosków.

Fundacja WWF Polska z siedzibą w Warszawie w piśmie z dnia 19 lutego 2015 r. zwróciła Wojewodzie Dolnośląskiemu uwagę na niezgodność obwieszczenia z art. 33 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, gdyż w obwieszczeniu nie określono miejsca, w którym jest wyłożona do wglądu dokumentacja sprawy i gdzie można tę dokumentację przeglądać, nie podano też adresu, pod który należy przysyłać uwagi na piśmie, ani adresu poczty elektronicznej, pod który można wysyłać uwagi drogą elektroniczną. Fundacja WWF Polska z siedzibą w Warszawie w przedmiotowym piśmie podniosła również, iż obwieszczenie błędnie informowało, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu przeprowadził już ponowną ocenę oddziaływania inwestycji na środowisko.

Z akt sprawy zakończonej wydaniem *decyzji Wojewody Dolnośląskiego* wynika, iż Wojewoda Dolnośląski nie odpowiedział na ww. pismo Fundacji WWF Polska z siedzibą w Warszawie, ale zgodnie z postulatem tej organizacji ekologicznej zamieścił ponowne obwieszczenie.

Obwieszczeniem z dnia 13 marca 2015 r. Wojewoda Dolnośląski zawiadomił, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu prowadzi ponowną ocenę oddziaływania na środowisko inwestycji pn.: Stopień Brzeg Dolny - roboty remontowo-modernizacyjne na stopniu - Etap II. W obwieszczeniu z dnia 13 marca 2015 r. zawarto informację, że dokumentacja jest dostępna do wglądu w siedzibie Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu, przy Pl. Powstańców Warszawy 1 w Wydziale Infrastruktury w pokoju nr 2112. Natomiast w rzeczonym obwieszczeniu Wojewoda Dolnośląski nie wskazał miejsca (adresu), pod jaki należało składać uwagi i wnioski, w szczególności nie podał adresu poczty elektronicznej.

Ewentualne naruszenie zasad dotyczących udziału społeczeństwa w postępowaniu musi podlegać ocenie, pod kątem ustalenia, czy owe naruszenia mogły mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

W ocenie Ministra Infrastruktury i Budownictwa, w realiach niniejszej sprawy, powyższe uchycenie Wojewody Dolnośląskiego nie miało jednak wpływu na zapadłe rozstrzygnięcie i nie stanowi naruszenia przez organ I instancji wyrażonej w art. 8 *kpa* zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów Państwa. Wskazać bowiem należy, iż brak ww. informacji nie uniemożliwił skarżącym organizacjom ekologicznym udziału w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Z akt sprawy zakończonej wydanej *decyzji Wojewody Dolnośląskiego* bezspornie wynika, iż skarżące organizacje ekologiczne miały wiedzę zarówno o postępowaniu w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej, jak również o prowadzonej w ramach tego

postępowania procedurze ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w zakresie rozwiązań projektowych umożliwiających migrację ryb, minogów oraz innych zwierząt wodnych (przeplawka).

Zauważyć również należy, iż celem statutowym ww. organizacji ekologicznych jest w szczególności działanie zmierzające do ochrony środowiska naturalnego. Z pewnością od takich organizacji ekologicznych należy oczekiwać więcej aniżeli od podmiotów na co dzień nie mających nic wspólnego z ochroną środowiska, w tym procedurą dotyczącą ponownej oceny oddziaływania inwestycji na środowisko.

W obwieszczeniu Wojewody Dolnośląskiego z dnia 13 marca 2015 r. wskazano, miejsce i adres gdzie można zapoznać z się zebraną dokumentacją (adres Wydziału Infrastruktury Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu), jak również zamieszczono informacje, iż zgłoszone uwagi zostaną przekazane do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu. Ponadto w ww. obwieszczeniu z dnia 13 marca 2015 r. zamieszczano informację, iż uwagi i wnioski mogą być zgłaszane w formie pisemnej, ustnie do protokołu a także za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

Powyższe stanowi o tym, iż choć nie wprost, ale wskazano adres, na jaki można składać rzecone uwagi, tj. adres Wydziału Infrastruktury Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu. Natomiast adres poczty elektronicznej Wydziału Infrastruktury Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu bez większego wysiłku dla organizacji ekologicznych był możliwy do ustalenia, gdyż m.in. widnieje na stronie internetowej Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu.

Stwierdzić zatem należy, że przy zachowaniu zwykłej staranności skarżące organizacje ekologiczne z łatwością mogły złożyć uwagi i wnioski dowodowe, które zostałyby następnie rozpoznane przez wyspecjalizowany organ ochrony środowiska, jakim jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, zgodnie z procedurą dotyczącą przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania inwestycji na środowisko. Jednocześnie zauważyć należy, iż skoro ww. organizacje ekologiczne zgłaszały wątpliwości co do obwieszczenia o przystąpieniu do ponownej oceny to mając dalej jakiegokolwiek wątpliwości powinny zwrócić się do Wojewody Dolnośląskiego o ich jednoznaczne wyjaśnienie.

Podkreślić jeszcze raz wypada, iż od podmiotów których statutowym celem jest ochrona środowiska należy oczekiwać więcej aniżeli od osób na co dzień nie mających nic wspólnego z ochroną środowiska.

Za niezasadny należy uznać zarzut Fundacji WWF Polska z siedzibą w Warszawie, iż popełnione przez Wojewodę Dolnośląskiego błędy w trakcie przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania inwestycji na środowisko poważnie utrudniły udział społeczeństwa w postępowaniu.

Tak sformułowany zarzut można odczytywać jako przesłankę wskazującą na brak udziału strony w postępowaniu, na którą jednakże może powoływać się wyłącznie strona, która bez swojej winy nie brała udziału w tym postępowaniu, nie zaś inne podmioty, które w tym postępowaniu brały udział. Przedmiotowego zarzutu Fundacja WWF Polska z siedzibą w Warszawie nie może podnosić w imieniu innych stron postępowania (społeczeństwa) skoro nie działa się w sprawie jako ich pełnomocnik. Wyraźnego podkreślenia wymaga fakt, iż w postępowaniu administracyjnym uprawnieniami procesowymi rozporządza sama strona tego postępowania. Tylko podmiot, który uznaje, że bez swej winy nie brał udziału w postępowaniu, jest uprawniony do podnoszenia tego zarzutu. Inne podmioty nie mogą się skutecznie na tę okoliczność powoływać.

Odnosząc się do stwierdzenia Fundacji WWF Polska z siedzibą w Warszawie, iż ww. obwieszczeniu Wojewody Dolnośląskiego z dnia 13 marca 2015 r. nie spełniało wymagań określonych w art. 33 ust. 1 pkt 5 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, bowiem część dokumentacji sprawy znajdowała się w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu, a nie pod wskazanym w obwieszczeniu adresem, co uniemożliwiało społeczeństwu zapoznanie się z niezbędną dokumentacją sprawy, wyraźnie podkreślić należy, iż w aktach przedmiotowej sprawy brak jest jakiegokolwiek pisma potwierdzającego ww. okoliczność, iż część dokumentacji sprawy znajdowała się w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu, a nie pod wskazanym w obwieszczeniu adresem.

Jednocześnie zauważyć należy, iż w piśmie z dnia 20 lipca 2015 r., znak: DOI.II.6621.90.2015.ŁO.1, organ odwoławczy wezwał Wojewodę Dolnośląskiego do dostarczenia m.in. jednolitego raportu o oddziaływaniu ww. przedsięwzięcia na środowisko, przedłożonego przez *inwestora* w odpowiedzi na wezwanie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 20 lutego 2014 r., znak: WOOŚ.4242.10.2014.ŁCK.1, oraz pism *inwestora* stanowiących uzupełnienia do ww. jednolitego raportu o oddziaływaniu ww. przedsięwzięcia na środowisko, przedłożonych w odpowiedzi na wezwania Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 14 sierpnia 2014 r., z dnia 3 października 2014 r., oraz z dnia 14 listopada 2014 r.

Przy piśmie datowanym na dzień 10 lipca 2015 r., znak: IF-AB.7840.2.15.2013.JT2, które wpłynęło do organu odwoławczego w dniu 14 sierpnia 2016 r., Wojewoda Dolnośląski przesłał brakujące dokumenty. Powyższe świadczy o tym, iż organ I instancji dysponował uzupełnieniami i wyjaśnieniami do raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko, z którymi to dokumentami mogły zapoznać się skarżące organizacje ekologiczne.

Odnosząc się do zarzutów Fundacji WWF Polska z siedzibą w Warszawie i Fundacji Greenmind z siedzibą w Warszawie dotyczących *postanowienia uzgadniającego* i zarzutów dotyczących wadliwych rozwiązań projektowych nierzeczywiście efektywnej migracji ryb i minogów w dół i w górę rzeki, w pierwszej kolejności zauważyć należy, iż w orzecznictwie sądowoadministracyjnym (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 lutego 2012 r., sygn. akt II OSK 2581/11, Lex nr 1145619, wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 marca 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 124/15, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych oraz z dnia 2 lipca 2012 r., sygn. akt VII SA/Wa 910/12, Lex nr 1352756) podkreśla się, iż możliwości działania organu architektoniczno-budowlanego wydającego pozwolenie na budowę (za które w niniejszej sprawie uznać trzeba pozwolenie na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych) w zakresie kontroli decyzji i postanowienia wydanych na podstawie art. 86 i 90 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* są w pewnym zakresie ograniczone. Organ ten bowiem nie może wchodzić sam w kompetencje organów badających oddziaływanie inwestycji na środowisko, ani też ich zastępować, bo w takim przypadku niecelowe byłoby współdziałanie organów w ramach swoich kompetencji. Organ wydający pozwolenie na budowę bada więc, czy inwestor spełnił wszystkie wymagania przewidziane w postanowieniu i jeżeli nie ma w tym zakresie wątpliwości nie może odmówić wydania pozwolenia na budowę, gdyż po spełnieniu wymogów przewidzianych w art. 32 ust. 1 i 4 oraz art. 35 ust. 1 *ustawy Prawo budowlane* nie zezwala na to przepis art. 35 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane*. W tym zakresie ww. przepis nie dopuszcza jakiegokolwiek uznania przy wydawaniu pozwolenia na budowę.

Treść art. 90 ust. 8 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* wyklucza do postanowień w przedmiocie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia obowiązujące postanowienia będące wynikiem z art. 106 § 3, 5 i 6 *kpa*, w następstwie czego przedmiotowe postanowienia będą wydawane w trybie współdziałania pomiędzy organami, o którym mowa w art. 106 § 1 *kpa*. Nie będzie jednak przysługiwała możliwość wniesienia zażalenia. Nie oznacza to jednak, że strona posiadająca w tym interes prawny nie będzie miała możliwości kwestionowania prawidłowości ich wydania.

Błędy popełnione na tym etapie postępowania będą mogły bowiem zgodnie z ogólnymi regułami być przedmiotem kontroli w ramach postępowania odwoławczego od decyzji kończącej postępowanie w jednej ze spraw wymienionych w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 lub 18 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*. Istotą takiej kontroli będzie jednak wykazanie błędów, które powodowałyby, iż wydana w oparciu o uzgodnienia środowiskowe decyzja o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych byłaby niezgodna z przepisami prawa. Dlatego też organ architektoniczno-budowlany tylko przy wykazaniu przez stronę postępowania bardzo istotnych błędów w postępowaniu przed organami badającymi oddziaływanie inwestycji na środowisko mógłby wstrzymać się z wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę do ewentualnego wyjaśnienia zarzutów, nie może natomiast zastępować merytorycznie takiego organu i modyfikować decyzji czy też postanowienia, a tym bardziej wydawać mu zaleceń odnośnie prowadzonego postępowania.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż Minister Infrastruktury i Budownictwa nie dopatrzył się błędów w postępowaniu, które zakończyło się wydaniem *postanowienia uzgadniającego* zaś w ramach niniejszego postępowania Minister Infrastruktury i Budownictwa nie jest organem uprawnionym do oceny *postanowienia uzgadniającego* pod kątem szczegółowych uregulowań

merytorycznych w nim zawartych, które zostały szeroko zakwestionowane przez skarżące organizacje ekologiczne.

Według organu odwoławczego, z treści *postanowienia uzgadniającego* wynika, że we właściwy sposób omówiono w nim kwestie dotyczące rozwiązań projektowych umożliwiających migrację ryb, minogów oraz innych zwierząt wodnych (przepławka). Dodatkowo organ środowiskowy wyjaśnił, że warunki określone w *postanowieniu uzgadniającym* obowiązują łącznie z warunkami *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach* stanowiąc ich dopełnienie.

Wobec powyższego, w ocenie organu odwoławczego, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu wydając zaskarżone rozstrzygnięcie, w myśl art. 7, art. 77 § 1, art. 80 *kpa* ocenił całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu w sposób odpowiadający art. 107 § 3 *kpa* uzasadnił *postanowienie uzgadniające*, wskazując przesłanki, które wziął pod rozwagę. Zatem uzasadnienie zaskarżonego *postanowienia uzgadniającego* - wbrew twierdzeniom odwołań - zostało sporządzone w zgodzie z art. 107 § 1 *kpa*.

Podkreślić wyraźnie należy, iż zgodnie z art. 35 ust. 1 pkt 1 *ustawy Prawo budowlane*, do obowiązków organu orzekającego w przedmiocie pozwolenia na budowę (jak również pozwolenia na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych w trybie *specustawy przeciwpowodziowej*) należy sprawdzenie zgodności projektu budowlanego m.in. z wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*, o której mowa w art. 71 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*.

Po dokonaniu analizy przedłożonego przez *inwestora* projektu budowlanego - uwzględniając modyfikację dokonaną w postępowaniu odwoławczym - stwierdzić należy, iż przedmiotowy projekt budowlany jest zgodny z:

- *decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*,
- *postanowieniem uzgadniającym*,
- art. 34 ust. 2 i 3 *ustawy Prawo budowlane*, oraz
- *rozporządzeniem w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego*.

Niezależnie od powyższego, organ odwoławczy przekazał *inwestorowi* przy piśmie z dnia 20 lipca 2015 r., znak: DOII.II.6621.90.2015.ŁO.2, odwołania skarżących organizacji ekologicznych.

W pismach z dnia 4 sierpnia 2015 r. i z dnia 7 września 2015 r. *inwestor* odniósł się do uwag Fundacji WWF Polska z siedzibą w Warszawie i Fundacji Greenmind z siedzibą w Warszawie.

Powyższe stanowiska *inwestora* organ odwoławczy, działając w oparciu o art. 9 *kpa*, przestał skarżącym organizacjom ekologicznym przy piśmie z dnia 17 września 2015 r., znak: DOII.II.6621.90.2015.ŁO.6, zawiadamiając jednocześnie o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawę do wydania decyzji w przedmiotowej sprawie, działając na podstawie art. 10 *kpa*, pismem z dnia 21 lipca 2016 r., znak: DLI.III.6621.90.2015.PK.15, Minister Infrastruktury i Budownictwa zawiadomił skarżące organizacje ekologiczne, o możliwości wypowiedzenia się, przed wydaniem rozstrzygnięcia, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w terminie 7 dni od dnia otrzymania tego pisma, oraz o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym.

Z ww. uprawnień Fundacja Greenmind z siedzibą w Warszawie oraz Fundacja WWF Polska z siedzibą w Warszawie nie skorzystały.

Mając na uwadze powyższe, na marginesie jedynie można wskazać, co następuje.

Podniesione w odwołaniach przez skarżące organizacje ekologiczne zarzuty stanowią de facto polemikę z ustaleniami raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w oparciu o który to dokument zastało wydanie *postanowienia uzgadniającego*.

W przypadku gdy wymagana jest ocena oddziaływania na środowisko, wykonawca przygotowuje i składa raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, który jest jednym z najważniejszych elementów postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko ma ułatwić ustalenie wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia.

Zgodzić się należy z orzecznictwem sądów administracyjnych, że aby zastrzeżenia wobec przedłożonego raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, nie były uznane za gołosłowne - powinny zostać poparte na przykład ekspertyzą, która w sposób udokumentowany wskazuje na wady raportu (vide wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 marca 2009 r. II OSK 383/08, Lex nr 526577). Raportowi o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przysługuje szczególna wartość dowodowa, która wynika z kompleksowego charakteru analizy planowanego do realizacji przedsięwzięcia. Podważenie jego ustaleń mogłoby nastąpić jedynie, co do zasady, poprzez przedstawienie równie kompletnej analizy uwarunkowań przyrodniczych (tzw. kontrraportu), sporządzonej przez specjalistów dysponujących równie fachową wiedzą jak autorzy raportu, której wnioski pozostawałyby w rażącej sprzeczności do tych zawartych w raporcie przedłożonym przez inwestora (vide wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 marca 2014 r., sygn. akt II OSK 2564/12, Lex nr 1511156).

W niniejszej sprawie skarżące organizacje ekologiczne kontrraportu nie przedłożyły. Za taki kontrraport nie można z pewnością uznać publikacji naukowych, na które powołują się skarżące organizacje ekologiczne w odwołaniach. Z powyższych względów, nie negując wiedzy oraz dorobku naukowego przedstawicieli skarżących organizacji ekologicznej, podkreślić należy, iż podnoszone przez nie zarzuty względem *postanowienia uzgadniającego* nie mogą świadczyć o wadliwości przyjętych rozwiązań dotyczących przepławki.

W ramach ponownej oceny oddziaływania na środowisko przeanalizowano raport oraz wyjaśnienia i uwagi złożone w toku postępowania. Analiza przedmiotowego raportu z wyjaśnieniami, sporządzonego na potrzeby określenia warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na realizacji inwestycji przeciwpowodziowej pn: „Stopień Brzeg Dolny – roboty remontowo-modernizacyjne na stopniu – Etap II”, w zakresie przepławki dla ryb wskazywała, że został on sporządzony prawidłowo i spełnia wymogi ustawowe.

W takiej sytuacji, skoro organy administracji publicznej orzekające w sprawie niniejszej uznały, że przedłożony przez *inwestora* raport spełnia zarówno wymogi formalne (ustawowe) oraz sporządzony został w sposób rzetelny, a jego wnioski są logiczną konsekwencją wywodów w nim zawartych, to raport ten musiał zostać przyjęty jako podstawowy dowód w postępowaniu w sprawie wydania *postanowienia uzgadniającego* i decyzji o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych.

Według organu odwoławczego informacje, opinie i dokumenty (sporządzone przed wykonaniem raportu) przedstawione przez skarżące organizacje ekologiczne, nie są podstawą do podejmowania jakichkolwiek działań oraz nie mogą podważać ustaleń raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko, w oparciu o który zostało wydane *postanowienie uzgadniające*. Stwierdzić również należy, iż projekt budowlany zgodnie z punktem III *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach* został wykonany przy udziale ichtiologa prof. dr hab. inż. Wiesława Wiśniewolskiego, specjalizującego się m.in. w ocenach funkcjonowania przepławk.

Nie ma podstaw do kwestionowania rzetelności i wiarygodności sporządzonej dokumentacji. Podnieść także należy, iż kwestie związane z możliwością dwukierunkowej wędrówki ryb i minogów przez stopień, lokalizacji wejścia do przepławki od wody dolnej i zapewnienia odpowiedniego prądu wabiącego, zostały wyjaśnione i rozpatrzone na etapie toczącego się postępowania uzgadniającego środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu, zgodnie zaś z przytoczonym powyżej orzecznictwem sądo-administracyjnym organ architektoniczno-budowlany, jakim w niniejszej sprawie jest Ministra Infrastruktury i Budownictwa, nie jest władny do merytorycznej oceny postanowienia uzgadniającego pod kątem szczegółowych uwarunkowań dotyczących ochrony środowiska w nim zawartych.

Według organu odwoławczego, analiza zgromadzonego materiału dowodowego nie daje podstaw by przyjąć, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z jego uzupełnieniami nie

spełnia wymogów stawianych art. 66 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*. Nie można też uznać, że ww. raport został sporządzony w sposób nierzetelny, zawiera niejasności i nieścisłości.

Odnosząc się do zastrzeżeń skarżących organizacji ekologicznych dotyczących przyjęcia wadliwych, w ich ocenie, rozwiązań technicznych przebudowy przepławki tj. zbyt słabego prądu wabiącego, zaprojektowania poziomego dna przepławki oraz braku urządzeń do migracji ryb w dół rzeki, stwierdzić należy co następuje.

Kwestie te były przedmiotem postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego w ramach ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W szczególności wezwanie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 14 listopada 2014 r., znak: WOOŚ.4242.10.2014.ŁCK.8, oraz wyjaśnienia *inwestora* zawarte w piśmie z dnia 9 grudnia 2014 r., znak: TH/870/PW/15/2014, obejmowały m.in. kwestie wielkości przepływu wody przez przepławkę i możliwości migracji ryb w dół rzeki.

Inwestor wyjaśnił, że oczekiwanie przepływu przez przepławkę w wysokości 2+5% w stosunku do maksymalnego przepływu przez elektrownię może mieć zastosowanie dla przepławek seminaturalnych a nie dla przepławek technicznych. *Inwestor* wskazał, iż w przebudowanej przepławce w Brzegu Dolnym procent ten wynosi 1.41% w stosunku do maksymalnego przepływu przez elektrownię [Qel]. *Inwestor* jako przykład przytoczył aktualnie oddawane do użytkowania lub w budowie przepławki techniczne na dużych rzekach w Polsce. I tak, na budowanym stopniu Malczyce (stopień poniżej Brzegu Dolnego o tych samych przepływach średnich i przez elektrownię) przepływ przez przepławkę łącznie z przepływem przez rurociąg wody wabiącej stanowi 1.37% w stosunku do Qel. Jako drugi przykład *inwestor* podał oddaną po przebudowie przepławkę na Wiśle we Włocławku, gdzie ten procent wynosi tylko 0.16% w stosunku do Qel.

W odniesieniu do poziomu dna przepławki, *inwestor* wyjaśnił, iż w projektowanej przebudowie przepławki, w poziomie dna (na różnych rzędnych komór) jest tylko żelbetowa płyta fundamentowa. *Inwestor* wskazał, iż w projekcie budowlanym z 2013 r. dopuszczano możliwość kształtowania spadku przepławki na długości komór za pomocą zasypki albo wylewki z betonu niezbrojonego. Wierzch dna przepławki (substrat denny) miał zostać wyłożony warstwą otoczków o frakcji $\phi 5+ 20\text{cm}$ grubości $\geq 0.20\text{m}$. *Inwestor* wskazał, iż w raporcie z 2014 r. nadanie spadku na poszczególnych komorach ograniczono już tylko do betonu niezbrojonego (tom II, strona 50). Tym samym wykluczono zagrożenia sugerowane przez skarżące organizacje ekologiczne. *Inwestor* wyjaśnił również, iż pomijając powyższe, jakkolwiek spadek w komorach byłby nadany czy z gruntów filtracyjnych (nawet z otoczków, które po pewnym czasie zakolmatowałyby się drobnymi cząstkami niesionymi przez rzekę) czy z betonu, to różnica przepływu wody w warstwie spadkowej oraz nad warstwą spadkową (czyli przez komorę) jest pomijalna mała i nie miała by ona wpływu na „nadmierne prędkości wody w szczelinach i niedostateczne napełnienie niektórych komór”.

Wbrew twierdzeniu skarżących organizacji ekologicznych o braku urządzeń służących migracji ryb i minogów w dół rzeki wskazać należy, że w raporcie o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko wraz z jego uzupełnieniami, jak również w projekcie budowlanym zatwierdzonym decyzją o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji przeciwpowodziowej przewidziano drogi migracyjne przez stopień w dół rzeki. Drogę taką stanowi w szczególności przebudowywana przepławka z wlotem wody na prawej skarpie zbiornika, z uwzględnieniem instalacji behawioralno-ochronnej bariery elektrycznej od wody górnej przed wlotem na blok elektrowni, którą poprowadzono w górę zbiornika i ukształtowano w taki sposób, aby uniemożliwiała wpłynięcie ryb na turbiny elektrowni oraz do ujęcia wody dla zakładów PCC Rokita w Brzegu Dolnym, kierując jednocześnie ryby do wlotu przepławki od wody górnej.

Inwestor wyjaśnił również, iż małe ryby i smolty, które jednak przedostały się w przestrzeń pomiędzy barierę a elektrownię mają szansę przejść na stanowisko dolne przez samą elektrownię (przez turbiny). W elektrowni „Wały Śląskie” zainstalowano cztery turbiny Kaplana o średnicy 4.0 m i prędkości 88.2 obrotów na minutę. Jak wyjaśnił *inwestor*, dla takich parametrów turbin śmiertelność małych ryb jest nieznaczną. Dalej *inwestor* wyjaśnił, iż ryby, które ominęły barierę naprowadzającą od wody górnej i znalazły się przy prawym przęsle jazu będą zrzucane na stanowisko dolne poprzez okresowe opuszczanie kłapy na prawym skrajnym przęsle jazu (przy elektrowni). Przy normalnych warunkach ryby zrzucane będą z wysokości max $\sim 6.70\text{ m}$ do basenu o głębokości min $\sim 2.90\text{ m}$. Podobne czynności

należy wykonać na skrajnym lewym przęśle (od śluzy) dla ryb, które mimo prądu wody prawobrzeżnego (na elektrownię) jednak znalazły się na lewym brzegu rzeki. Częstość, okres i czas, w którym przepuszczane w ten sposób będą ryby ustalona będzie doświadczalnie w czasie prowadzenia monitoringu skuteczności przepławki.

Inwestor wskazał również, iż kolejną możliwą drogą migracji zstępującej i wstępującej jest istniejąca śluza usytuowana na lewym brzegu zbiornika za wałem rozdzielczym. Skuteczność pokonywania stopnia przez śluzę jest uzależniona od częstości śluzowań. Skrajnie prawe przęśło jazu (przy elektrowni) można uznać za pewną formę przelewu migracyjnego tak silnie forsowanego przez organizacje ekologiczne. *Inwestor* wyjaśnił, iż budowa przelewu migracyjnego dla ryb, jako oddzielnego urządzenia z rynną przelewową wzdłuż wlotu do elektrowni i odprowadzenie jej przez blok elektrowni na stanowisko dolne nie była możliwa ze względu na blokowanie takiej inwestycji przez właściciela elektrowni. Jak wyjaśnił *inwestor*, wykonanie takiego przelewu w skrajnym prawym przęśle jazu (przy bloku elektrowni) spowodowałoby ograniczenie przepustowości jazu dla wód powodziowych i spowodowałoby konieczność budowy dodatkowego (nowego) przęśła jazu.

Ponadto, *inwestor* wskazał, iż właścicielem elektrowni, istniejącej przepławki i terenu, na którym przewidziano rozbudowę przepławki jest Tauron Ekoenergia Sp. z o.o. a nie, Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu. *Inwestor* wyjaśnił, iż projekt przebudowy przepławki został wypracowany po 4 latach negocjacji, jako kompromis pomiędzy bardzo zachowawczym stanowiskiem właściciela obiektu (warunkiem zgody na przebudowę przepławki było nie ingerowanie w blok elektrowni), a oczekiwaniami organizacji ekologicznych.

Za niezasadny należy uznać wspólny zarzut Fundacji Greenmind z siedzibą w Warszawie oraz Fundacja WWF Polska z siedzibą w Warszawie dotyczący naruszenia art. 66 ust. 1 pkt 5 i 13 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, poprzez niezawarcie w raporcie analizy wariantowej inwestycji oraz rysunków, rzutów i przekrojów dotyczących poszczególnych rozwiązań, w szczególności dotyczących możliwości migracji ryb.

Elementy, które powinien zawierać raport o oddziaływaniu na środowisko określono w art. 66 ustawy o udostępnianiu informacji i jego ochronie. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego nie daje podstaw do tego by przyjąć, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z jego uzupełnieniami nie spełnia wymogów, które stawia art. 66 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać opis analizowanych wariantów realizacji przedsięwzięcia wraz z uzasadnieniem ich wyboru.

W sytuacjach, w których ocena oddziaływania na środowisko przeprowadzana jest dwukrotnie, siłą rzeczy drugi raport o oddziaływaniu o przedsięwzięcia na środowisko jest uzupełnieniem i rozwinięciem pierwszego (por. K. Gruszecki, komentarz do art. 66 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, LEX/el., 2013, a także wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 18 czerwca 2013 r., sygn. akt IV SA/Wa 114/13, Lex nr 1806634). Analiza wariantów alternatywnych dokonywana jest na etapie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Na etapie ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie ocenia się innych wariantów lokalizacyjnych, niż uprzednio wskazany w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jako najkorzystniejszy środowiskowo. Na etapie ponownej oceny oddziaływania inwestycji na środowisko nie jest dopuszczalna zmiana zakresu i lokalizacji inwestycji, a jedynie doprecyzowanie warunków środowiskowych z uwagi na przygotowanie szczegółowej dokumentacji projektowej.

We wstępie ww. opracowania pn.: Raport o oddziaływaniu na środowisko inwestycji pn. „Stopień Brzeg Dolny – Roboty remontowo-modernizacyjne na stopniu” wykonany w ramach procedury ponownej oceny oddziaływania na środowisko rok 2014, wyraźnie wskazano, że opracowanie to stanowi uzupełnienie pierwszej części raportu ze stycznia 2010 r. W raporcie z 2014 r. uszczegółowiono przyjęty wariant przebudowy przepławki wynikający z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Natomiast pierwsza część raportu ze stycznia 2010 r. jak i koncepcja rozwiązań technicznych przebudowy przepławki z 2009 r., zakładały, jako alternatywny wariant przebudowy przepławki, jej rozbudowę w kierunku wody górnej poza istniejące mury oporowe elektrowni, z przesunięciem (przebudową) ujęcia wody dla zakładów PCC ROKITA w Brzegu Dolnym. Jak wyjaśnił *inwestor* wariant ten jednak odrzucono z uwagi

na większe koszty, trudności z jego wykonaniem z wody oraz znaczne odsunięcia wyjścia z przepławki w stosunku do wlotu wody do bloku elektrowni.

W myśl natomiast art. 66 ust. 1 pkt 13 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać przedstawienie zagadnień w formie graficznej.

W raporcie przedstawionym przez *inwestora* przedstawiono w formie graficznej (tabele, wykresy, mapy z lokalizacją terenów chronionych oraz siedlisk przyrodniczych) szereg informacji, dla których taka forma prezentacji jest czytelniejsza. Ponadto przy stanowiącym uzupełnienie raportu piśmie z dnia 21 października 2014 r., znak: TH/870/PW/12/2014, *inwestor* przesłał rysunki całego stopnia oraz plan przebudowy przepławki. *Inwestor* wskazał jednocześnie, iż skarżące organizacje ekologiczne były w posiadaniu kompletnego projektu budowlanego przebudowy przepławki z 2013 r. (z rysunkami rzutów i przekrojów dotyczących poszczególnych rozwiązań), gdyż na jego podstawie powstało opracowanie pt. „Ocena projektu przebudowy przepławki na stopniu wodnym Brzeg Dolny pod kątem udrożnienia stopnia dla migracji ryb i minogów” Słońsk 2014 r.

W konsekwencji należy stwierdzić, że zaskarżona *decyzja Wojewody Dolnośląskiego* poprzedzona została prawidłowymi ustaleniami poczynionymi na etapie ponownej oceny oddziaływania inwestycji na środowisko, w tym w szczególności przedłożonego przez *inwestora* raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a ich ocena nie narusza art. 80 *kpa*. Tym samym można też uznać, że organy administracyjne orzekające w rozpoznawanej sprawie, podjęły wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej (art. 7 *kpa*) oraz w sposób wyczerpujący zebrały i rozpatrzyły cały materiał dowodowy (art. 77 § 1 *kpa*).

Według organu odwoławczego Wojewoda Dolnośląski zgromadził materiał dowodowy wystarczający dla podjęcia rozstrzygnięcia, który następnie został przeanalizowany i w sposób prawidłowy oceniony, zgodnie z zasadami regulującymi postępowanie administracyjne, a więc zgodnie z art. 7, art. 75, art. 77 § 1 i art. 80 *kpa*. Wojewoda Dolnośląski w sposób odpowiadający art. 107 § 3 *kpa* uzasadnił swoją decyzję, wskazując przesłanki, które wziął pod rozwagę przy rozpatrywaniu sprawy.

Z powyższych względów za chybiony należy uznać zarzut skarżących organizacji ekologicznych dotyczący naruszenia art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i art. 107 § 3 *kpa*.

Jak podkreśla się w orzecznictwie sądownoadministracyjnym, podjęcie przez organ rozstrzygnięcia odmiennego od oczekiwanego przez stronę skarżącą w sytuacji, gdy organ prawidłowo zebrał materiał dowodowy, a ocena tego materiału jest logiczna, nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, oraz wskazał prawidłową podstawę prawną, nie oznacza niezgodności zaskarżonej decyzji z prawem. Okoliczność, że strona nie została przekonana co do przyjętego w sprawie rozstrzygnięcia, nie oznacza naruszenia zasady przekonywania. Strona ma bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności jej zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 29 kwietnia 2009 r., sygn. akt I SA/Łd 1329/08, Lex nr 549458).

Na uwzględnienie nie zasługuje również zarzut Fundacji Greenmind z siedzibą w Warszawie oraz Fundacji WWF Polska z siedzibą w Warszawie dotyczący naruszenia art. 10 § 1 *kpa*, poprzez niezawiadomienie stron o zebraniu całości materiału dowodowego i uniemożliwienie tym samym wypowiedzenie się co do zgromadzonych dowodów w sprawie przed wydaniem decyzji.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądownoadministracyjnym zarzut naruszenia przepisu art. 10 § 1 *kpa* przez niezawiadomienie strony o zebraniu materiału dowodowego oraz możliwości wypowiedzenia się co do tego i składania wniosków może odnieść skutek wówczas, gdy stawiająca go strona wykaże, że zarzucane uchybienie uniemożliwiło jej dokonanie konkretnych czynności procesowych. Warunkiem sine qua non uchylenia decyzji z powodu naruszenia przepisów postępowania jest bowiem wykazanie, że takie naruszenie mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Na stronie stawiającej zarzut spoczywa więc ciężar wykazania istnienia związku przyczynowego między naruszeniem przepisów postępowania a wynikiem sprawy (vide: uchwała składu siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 kwietnia 2005 r. sygn. akt FPS 6/04, ONSAiWSA 2005, z. 4, poz. 66, wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 lutego 2011 r., sygn. akt I OSK 575/10, Lex nr 1070853 i z dnia 27 marca 2015 r., sygn. akt I OSK 1767/13, Lex nr 1773573).

W sytuacji przedstawienia organom administracji publicznej zarzutu dotyczącego braku zawiadomienia strony przed wydaniem decyzji o zebraniu materiału dowodowego i możliwości składania wniosków dowodowych, koniecznym jest ustalenie, jakiej konkretnie czynności procesowej nie mogła strona dokonać, jakiego dowodu w sprawie nie mogła przedstawić i jaki wpływ na wynik sprawy mogło mieć tak stwierdzone uchybienie. Dopiero wykazanie, że naruszenie przez organ administracji publicznej zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym poprzez niepowiadomienie jej o zgromadzeniu materiału dowodowego i możliwości zapoznania się z tym materiałem oraz o możliwości składania wniosków dowodowych, uniemożliwiło stronie podjęcie konkretnie wskazanej czynności procesowej (najczęściej w sferze postępowania dowodowego), a także wykazanie, że uchybienie to miało istotny wpływ na wynik sprawy, daje podstawy do przyjęcia, że doszło do naruszenia art. 10 *kpa* (vide: wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 2 września 2009 r., sygn. akt II OSK 1320/08, Lex nr 597196).

Fundacja Greenmind z siedzibą w Warszawie, poza prostym wskazaniem, iż uniemożliwiono stronom wypowiedzenie się co do zgromadzonych dowodów przed wydaniem decyzji nie podjęła nawet próby wskazania, jakich czynności procesowych nie mogła w związku z tym dokonać.

Natomiast Fundacji WWF Polska z siedzibą w Warszawie wskazała jedynie, iż wysyłając w dniu 28 kwietnia 2015 r. uwagi i wnioski, w tym wnioski o przeprowadzenie dowodów z 3 opinii dotyczących migracji ryb oraz 7 pozycji naukowych potwierdzających tezę o niezapewnieniu możliwości migracji organizmów wodnych przez stopień, nie mogła wiedzieć, iż nie zostaną one rozpatrzone w toku postępowania, gdyż w tym samym dniu została wydana zaskarżona *decyzja Wojewody Dolnośląskiego*.

Zauważyć należy, iż skarżąca organizacja ekologiczna przystąpiła do przedmiotowego postępowania przesyłając pismo z dnia 20 sierpnia 2014 r., czyli już na wstępnym jego etapie. *Decyzja Wojewody Dolnośląskiego* została wydana natomiast w dniu 28 kwietnia 2015 r. Ponadto w obwieszczeniu z dnia 13 marca 2015 r., Wojewoda Dolnośląski zawiadomił, że uwagi i wnioski dotyczące prowadzonej ponownej oceny oddziaływania na środowisko przedmiotowej inwestycji mogą być wnoszone w terminie od dnia 19 marca 2016 r. do dnia 8 kwietnia 2015 r.

Według Ministra Infrastruktury i Budownictwa, przedstawione przez Fundację WWF Polska z siedzibą w Warszawie w ww. piśmie wnioski dowodowe nie wpływały na prawidłowość wydanej *decyzji Wojewody Dolnośląskiego*, gdyż dokumenty te nie podważały ustań raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko, o czym była już mowa w niniejszej decyzji.

Ponadto, jak wyjaśnił *inwestor* proponowane przez organizacje ekologiczne „konkretne rozwiązania przebudowy przepławki” w przedstawionych przez nie publikacjach nie zostały uwzględnione (poza kilkoma szczegółami, które zostały ujęte w projekcie budowlanym z 2013 r.), z uwagi na ich błędne założenia. *Inwestor* wskazał, iż propozycja rozbicia przepławki od wody dolnej na dwie odrębne części z oddzielnymi wlotami (jeden przy samym bloku elektrowni dla ryb prądolubnych, a drugi w skarpie na prawym brzegu dla ryb słabo pływających) jest niewłaściwa, gdyż wlot do przepławki przy samym bloku elektrowni będzie nieskuteczny w czasie pracy skrajnie prawej turbiny, której przepływ maksymalny jest wielkości 60 m³/s. Ponadto – jak wskazał *inwestor* – wejście (wylot wody) w tym miejscu umieszczony byłby ~5.0 m nad dnem niecki wypadowej z elektrowni, co jest niedopuszczalne dla ryb migrujących przy dnie. Według *inwestora* rozbijanie strumienia wody wabiącej na dwa niezależne strumienie powoduje zmniejszanie ich efektywności i nie ułatwia odnajdywania wejścia do przepławki.

Co więcej, *inwestor* wyjaśnił, iż proponowana rozbudowa przepławki od wody dolnej nie uwzględnia istniejących obiektów budowlanych, gdyż w zaproponowanym kształcie przepławki trzeba byłoby przebudować cały wypad wody z elektrowni łącznie z murami oporowymi, co powodowałoby zamknięcie minimum dwóch z czterech bloków elektrowni na wiele miesięcy oraz przebudowę istniejącej infrastruktury wokół elektrowni. *Inwestor* wyjaśnił również, iż sugerowane przez organizacje ekologiczne korekty zawarte w opracowaniu np. Pana Marka Jelonka z 2009 r. które uznał za słuszne i możliwe do realizacji wprowadził do projektu budowlanego przebudowy przepławki z 2013 r.

Z powyższych względów za niezasadny należy uznać wniosek Fundacji WWF Polska z siedzibą w Warszawie o przeprowadzenie dowodu z dokumentu Engel J., Wierzbicki M. 2014. „Ocena projektu przebudowy przepławki na stopniu wodnym Brzeg Dolny pod kątem udroźnienia stopnia dla migracji ryb i minogów. Słońsk, maszynopis, pp. 19”, gdyż organy orzekające w przedmiocie pozwolenia na

realizację ww. inwestycji przeciwpowodziowej związane są postanowieniem uzgadniającym warunki realizacji inwestycji i nie są uprawnione do jego merytorycznej kontroli.

Na uwzględnienie nie zasługuje również zarzut Fundacji WWF Polska z siedzibą w Warszawie dotyczący naruszenia art. 92 w zw. z art. 93 ust. 1 pkt 2 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, poprzez niezawarcie w zaskarżonej decyzji wszystkich warunków, na jakich realizację przedsięwzięcia uzgodnił w postanowieniu z dnia 23 kwietnia 2015 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu.

Zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 2 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* właściwy organ wydaje decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 tej ustawy, uwzględniając warunki realizacji przedsięwzięcia określone w postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*.

Wbrew stanowisku skarżącej organizacji ekologicznej spełnienie wymogu wynikającego z ww. przepisu nie polega na tym, iż treść postanowienia w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia powinna zostać w całości transponowana (skopiowana) do decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych, gdyż art. 93 ust. 1 pkt 2 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* wymaga, aby organ wydający decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych uwzględnił warunki realizacji przedsięwzięcia określone w tym postanowieniu.

Według Ministra Infrastruktury i Budownictwa, uwzględnienie warunków realizacji przedsięwzięcia określonych w postanowieniu w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia polega na tym, iż organ orzekający w przedmiocie pozwolenia na realizację inwestycji przeciwpowodziowej ma ocenić, czy przedłożona dokumentacja spełnia wymagania określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i postanowieniu w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia. Dlatego też w art. 93 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* wskazano, że przy wydawaniu takich decyzji należy kierować się warunkami wynikającymi z decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych i z postanowienia kończącego postępowanie w sprawie ponownej oceny oddziaływania na środowisko, oczywiście jeżeli została ona przeprowadzona.

Powyższy obowiązek – jak już to wyjaśniono powyżej – nie oznacza, iż treść postanowienia w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia powinna zostać w całości transponowana (skopiowana) do decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych, lecz jedynie uwzględniona przez właściwy organ w decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*. W decyzji Wojewody Dolnośląskiego organ I instancji uwzględnił warunki realizacji przedsięwzięcia określone w postanowieniu w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia, gdyż stwierdził, iż przedłożony projekt budowlany jest zgodny z wymogami ochrony środowiska.

Organ odwoławczy stwierdzając jednakże niezgodność projektu budowlanego z *postanowieniem uzgadniającym*, w zakresie dotyczącym możliwości kształtowania spadku przepławki na długości komór za pomocą zwiększenia warstwy otoczków lub wylewki z betonu niezbrojonego, wezwał inwestora do przedstawienia dokumentacji budowlanej zgodnej z *postanowieniem uzgadniającym*. Uwzględniając modyfikację zaskarżonej decyzji dokonaną w postępowaniu odwoławczym (zatwierdzenie zamiennej dokumentacji projektowej zgodnej z *postanowieniem uzgadniającym*) – decyzja Wojewody Dolnośląskiego uwzględnia warunki realizacji przedsięwzięcia określone w *postanowieniu uzgadniającym*.

Minister Infrastruktury i Budownictwa dokonując jednocześnie w pkt IV niniejszej decyzji korekty reformatorycznej decyzji Wojewody Dolnośląskiego wprowadził do zaskarżonej decyzji zapisy jednoznacznie świadczące o tym, iż przedmiotowa decyzja o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych została wydana z uwzględnieniem warunków realizacji przedsięwzięcia określonych w *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach* i *postanowieniu uzgadniającym*.

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut Fundacji Greenmind z siedzibą w Warszawie dotyczący naruszenia art. 108 *kpa*, z uwagi na brak przesłanek uzasadniających nadanie decyzji Wojewody Dolnośląskiego rygoru natychmiastowej wykonalności.

Przepisy *specustawy przeciwpowodziowej* przewidują szczególną regulację w zakresie możliwości nadania decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych rygoru natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 25 ust. 1 *specustawy przeciwpowodziowej*, rygor natychmiastowej wykonalności uzasadniony musi być interesem społecznym i gospodarczym. Literalna wykładnia przepisu art. 25 *specustawy przeciwpowodziowej* wskazuje przede wszystkim, że nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji jest obligatoryjne, jeżeli tylko inwestor złoży wniosek uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym. Brak określenia w tym przepisie rodzaju i natężenia tego interesu wskazuje, że chodzi tu o jakikolwiek interes społeczny lub gospodarczy, co odróżnia instytucję uregulowaną w art. 25 ww. ustawy od regulacji dotyczącej nadawania decyzjom administracyjnym rygoru natychmiastowej wykonalności, zawartej w art. 108 *kpa*, gdzie nadanie decyzji rygoru możliwe jest ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

Z uwagi na swoiste uregulowanie kwestii nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, zawarte w art. 25 *specustawy przeciwpowodziowej*, należy stwierdzić, że art. 108 § 1 *kpa*, stanowiący ogólną regulację dopuszczalności nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, w sprawach o pozwolenie na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych nie znajdzie zastosowania. Wyłączenie to jest uzasadnione celem, którego osiągnięciu służą przesłanki nadania rygoru natychmiastowej wykonalności, określone w art. 25 *specustawy przeciwpowodziowej*, tj. uzasadniony interes społeczny lub gospodarczy. Ocena czy taki interes ma miejsce została pozostawiona organowi wydającemu decyzję, przy czym *specustawa przeciwpowodziowa* nie wprowadza żadnych szczególnych kryteriów oceny takiego interesu. Konsekwencją takiego uregulowania musi być przyjęcie poglądu, że organ wydający decyzję o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych ma szerokie możliwości korzystania z tej instytucji, a warunkiem legalności jej zastosowania jest wskazanie okoliczności, które uprawdopodobniają istnienie interesu społecznego lub gospodarczego.

W niniejszej sprawie, zarówno w ocenie organu I jak i II instancji uzasadnienie przedstawione przez *inwestora* przemawiało za nadaniem zaskarżonej *decyzji Wojewody Dolnośląskiego* takiego rygoru. Zdaniem Ministra Infrastruktury i Budownictwa, Wojewoda Dolnośląski działał w granicach przyznaných mu uprawnień. Brak jest podstaw do twierdzenia, że uprawnień tych nadużył.

Wskazać należy, iż organ I instancji w zaskarżonej decyzji uzasadnił przyczyny uwzględnienia wniosku o nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności, uznając za przekonującą argumentację opartą na uzasadnionym interesie społecznym i gospodarczym, przedstawioną w piśmie z dnia 15 grudnia 2014 r. Jak wskazał bowiem *inwestor* konieczność nadania decyzji o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych rygoru natychmiastowej wykonalności podyktowana jest bardzo złym stanem technicznym śluzy w Brzegu Dolnym, czego potwierdzeniem jest decyzja Dolnośląskiego Nadzoru Budowlanego z dnia 20 listopada 2014 r., która zakazała użytkować śluzę do czasu przeprowadzenia remontu wrót dolnych.

Tak opisany i zakładany cel realizowanej inwestycji może być uznany za interes społeczny i gospodarczy, a to przy pozostawieniu organom dużego marginesu władzy dyskrejonalnej pozwala przyjąć, że w tym zakresie Wojewoda Dolnośląski nie naruszył granic uznania przy orzekaniu o natychmiastowej wykonalności decyzji o pozwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych. Dla przedstawionej oceny nie bez znaczenia jest także szczególny charakter *specustawy przeciwpowodziowej*, na podstawie której wydawana jest decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych.

Wnioski skarżących organizacji ekologicznych o wstrzymanie natychmiastowej wykonalności *decyzji Wojewody Dolnośląskiego*, zostały rozpatrzone w odrębnym postanowieniu Ministra Infrastruktury i Budownictwa.

Podsumowując, organ odwoławczy uznał, że przebieg planowanej inwestycji został ustalony prawidłowo. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które przedstawił *inwestor* w załączonej do wniosku dokumentacji.

Stwierdzić należy także, że zarówno wniosek *inwestora*, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona *decyzja Wojewody Dolnośląskiego* – poza częścią uchyloną niniejszą decyzją - nie naruszają prawa w stopniu uzasadniającym uchylenie zaskarżonego rozstrzygnięcia, a zarzuty zawarte w odwołaniach nie zasługują na uwzględnienie, wobec czego orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Na decyzję, na podstawie art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r., poz. 718, z późn. zm.), przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Infrastruktury i Budownictwa, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Załączniki:

Nr 1 – Tom I – Projekt Zagospodarowania Terenu Etap II Inwestycji,

Nr 2 – Tom V – Projekt Przebudowy Przepławki dla Ryb.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Marcin Wójcik
DYREKTOR
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

Otrzymują (wraz z załącznikami):

1. Wojewoda Dolnośląski,
2. Pan Wojciech Skowyrski
DHV Hydroprojekt Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie
pełnomocnik Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu
(5 egz. decyzji w tym 1 egz. z kompletem załączników w celu wprowadzenia zmian w ewidencji gruntów i budynków oraz w księgach wieczystych),
3. A/a.

Otrzymują (bez załączników):

1. Fundacja WWF Polska z siedzibą w Warszawie,
2. Fundacja Greenmind z siedzibą w Warszawie.

Otrzymuje do wiadomości (wraz z załącznikami):

1. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego,

Do wiadomości:

1. Starosta Średzki
– wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej,
2. Starosta Wołowski
– wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej,
3. Sąd Rejonowy w Wołowie
IV Wydział Ksiąg Wieczystych,
4. Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej
IV Wydział Ksiąg Wieczystych,
5. Dolnośląski Urząd Wojewódzki
Wydział Infrastruktury - Oddział Wywłaszczeń i Odszkodowań,
- ⑥ Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu,
7. Urząd Gminy Brzeg Dolny,
8. Urząd Gminy Miękinia,
9. Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa
Departament Orzecznictwa.

